

NOVA ГАЗЕТА

№ 37 (246) Вересень 19, 2013, Нью-Йорк

№ 37 (246), September 19, 2013, New York

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ХТО ОБСТРІЛЯВ NAVY YARD
У ВАШИНГТОНІ?**

Стор. 7

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАОСМ

**У ЄВРОПУ ІЗ ЗАМАШКАМИ
ЗЕКІВСЬКОГО ПАХАНА**

Стор. 8

У ГРОМАДІ

**22-ГА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: НАШ
СОБОР ПОТРЕБУЄ РЕМОНТУ**

Стор. 16

ДОВКОЛА СВІТУ

**ВІДЕНСЬКА КАВА
ПІД ВАЛЬСИ ШТРАУСА**

Стор. 20-21

ВЕЛИКА ВОДА КОЛОРАДО

Стор. 6

**У НЬЮ-ЙОРКУ
РОЗПОЧАЛАСЯ 68-ма
СЕСІЯ ГЕНАСАМБЛЕЇ ООН**

Стор. 5

CITIFIELD • METS • WELCOME • YOU!

2013

*Ukrainian
Heritage Night*

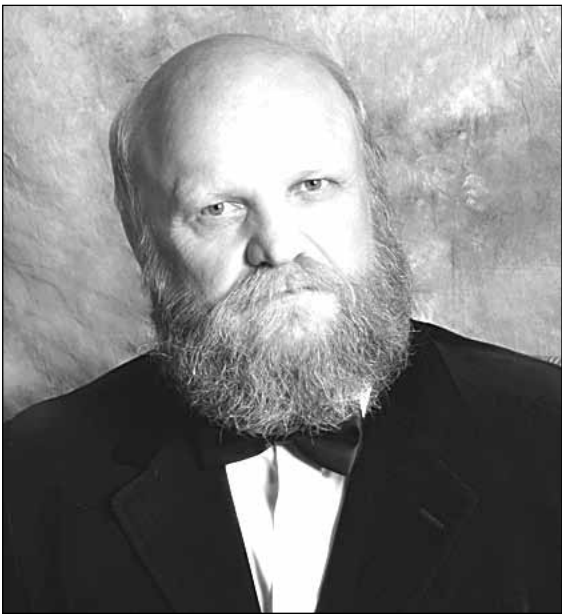
SECOND ANNUAL

N VERSUS **M**

THURS. SEPTEMBER 26TH

6:30PM • \$25

FOR MORE INFORMATION PLEASE CALL OR VISIT
212.228.6840 • WWW.UCCA.ORG

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Наступного тижня до Нью-Йорку приїздить для участі в 68-й сесії Генеральної Асамблеї ООН Віктор Янукович. Зазвичай українська громада Великого Нью-Йорку проводить з нагоди наїзду цього диктатора до «столиці світу» мітинги протесту. Але цього разу поки що таких закликів не чути. Можливо, спрацьовує януковичська пропаганда про те, що український президент за останній час змінився і працює на Україну, намагаючись будь-що підписати угоду про асоціацію з Європейським Союзом і взяти курс на членство в ЄС.

Але вірити цим байкам можуть тільки дуже наївні люди. Нинішня януковичська моторність стосовно євроінтеграції має дуже просте пояснення. Він отримав облизня в Москві, хоч до того лизав пантофлі «кремлівському карлику», подовжуючи термін оренди баз російського Чорноморського флоту в Криму, нищачи українську мову, здаючи Москві найефективніші галузі української економіки. Але віднедавна Путін став поводитися з Януковичем як з одним зі своїх губернаторів. І тому таке поводження дуже не сподобалося. Адже він звик бути паханом, а Москва, сміючись, перетворювала його на жалюгідну «кистку». Саме тому й розгорнув нині Янукович бурхливу діяльність, спрямовану на євроінтеграцію.

Але, пускаючи пил в очі європейцям, він і на йоту не наблизив Україну до демократичних стандартів. Всі суди, включно з Верховним і Конституційним, працюють за наказами виконавчої влади. Всі грошові потоки в державі спрямовані у бік «Сім'ї», яка узурпувала всю повноту влади. При цьому на найвідповідальніші посади призначено дружків старшого сина Януковича, якого тато за дуже короткий термін з нікому невідомого столматолога перетворив на всемогутнього мільярдера. За найбільші ласими шматками української економіки спостерігають так звані «смотрящі» Януковича. Саме вони обаяють про те, щоб мільярди текли в бік «Сім'ї».

Україна стогне від метастаз корупції, яка роз'їдає буквально всі пори українського суспільства. Сьогодні хабарники сидять у будь-якій державній конторі, на все встановлено «такси» й «тарифи». Злодії й хабарники наживаються за рахунок простих людей, буквально купуючись у розкоші. Особисто знаю чиновника, який працював у Київській міській держадміністрації й відновив там за розподіл землі. З бідного писаря, який ледь-ледь зводив кінці з кінцями при Со-вітах, він за часи незалежності став мільйонером, набудував собі палаці, накупивав домів у Парижі й Лондоні, відпочиває на Канарах і Мальдівах і не знає, куди б іще вкласти вкрадені в народу гроші. Причому це чиновник навіть не другого ешелону. А уявіть собі, скільки крадуть в уряді чи адміністрації президента!

З кожним новим днем перебування Януковича при владі Україна скоочується дедалі більше й більше в прірву. Диктатура нищить нашу Батьківщину на очах. А тих, хто виступає проти цього, кидать за ґрати. Янукович так і не випустив Юлію Тимошенко з тюрми, хоч цього неодноразово вимагав від нього Брюссель.

Всі ці сумні реальності дають підстави стверджувати, що Віктор Янукович – це не наш президент, а одіозний диктатор, який очолює нині окупаційний антинародний режим, мета якого особисте збагачення за рахунок захопленої вотчини – України. Надавати йому про це – наш обов'язок. У разі, якщо жодна з українських громадських організацій не планує акцій протесту в зв'язку з приїздом до Нью-Йорка Януковича, «Нова газета» візьме на себе відповідальність організувати такі акції.

Ми не можемо бути байдужими в час, коли нищиться Україна, коли безсоромно розграбовуються її багатства і топчуться свящини. Будьмо готові сказати Януковичу: «Україна – це не вотчина донецьких бандитів, а наша Батьківщина», «Юлі – волю!», «Руки геть від української мови!» та інші наші «побажання».

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

Наголоси й акценти

Компанія Вама випікає пироги й тістечка у штаті Оклахома з 1920 року. Але керівництво не може знайти серед місцевого населення тих, хто здатен обійняти бодай базові посади на фабриці. Від персоналу вимагають критичного мислення, тоді як випускники місцевих шкіл нерідко не вміють читати або не володіють азами математики. Саме тому компанія нещодавно вирішила відкрити нову лінію в Польщі – першу в Європі. «Ми дізналися, що там удосталь освічених людей», – пояснює директор Вама Пола Маршалл.

Низький рівень шкільної освіти може обернутися для Америки великими проблемами в майбутньому

ЧИЇ ДІТИ НАЙПРОЗУМНІШІ?

За останні 10 років Польща зробила великий крок уперед у сфері освіти. До 2000-го року половина її дорослого сільського населення мала лише неповну середню освіту. Однак нині в міжнародних рейтингах тамтешні школярі суттєво випереджають американських у природничих науках та математиці, попри те що Польща витрачає на одного учня куди менше, ніж Сполучені Штати. Тож як вона досягає успіхів? І що не так зі США? Американська журналістка Аманда Ріплі намагається відповісти на ці запитання у своїй новій книжці «Найпрозумніші діти у світі» – чудовій розповіді про школи з різних куточків світу.

Сумні результати США на ниві освіти оцінено в книжці особливо негативно, однак американці не єдині, хто не зміг навчити своїх дітей критичного мислення. Принаймні в цьому переконаний Андреас Шляйхер, освітній координатор Програми міжнародного оцінювання учнів, відомої як тест PISA (Programme for International Student Assessment). Більшість іспитів перевіряють здатність хлопчиків та дівчаток засвоїти матеріал, тоді як цей спрямовано на оцінювання їхнього вміння розв'язувати проблеми. Від 2000 року його пройшли мільйони підлітків більш ніж у 40 країнах: результати виявилися несподіваними. Учні з Фінляндії, Кореї, Японії та Канади незмінно випереджають своїх однолітків із Німеччини, Великої Британії, Сполучених Штатів та Франції. Тож звичні пояснення таких досягнень (багатство, привілеї, раса) хибні. Бажаючи зрозуміти, що відбувається у шкільних стінах, пані Ріплі супроводжувала трьох американських підлітків, які впродовж року навчалися за обміном у Фінляндії, Польщі та Південній Кореї. Найбільше їх вразило обов'язкове читання. У кожній країні американців дивували наполегливість їхніх нових однокурсників та серйозне ставлення до навчання. Уроки математики там більш пов'язані з реальністю, на них демонструють несподівані варіанти застосування геометрії, тригонометрії та обрахунків на практиці. Учні не користуються калькуляторами, бо навчилися оперувати цифрами подумки. Класні кімнати – скромні,

жодних сучасних гаджетів, як в американців. Учителі з кожного предмета показують професіоналізм і відповідно мають авторитет.

Аманда Ріплі пов'язує стрімкі зміни в Польщі з колишнім міністром освіти Мирославом Гандке. Коли він 1997 року обійняв посаду, економіка країни зростала, однак здавалося, що поляки приречені на низькокваліфіковані роботи, яких не хочуть виконувати інші європейці. Новий очільник міністерства поставив собі за мету раз і назавжди подолати цей стереотип, ініціювавши масштабну програму реформи шкільної освіти. Було змінено навчальний план (у якому зробили акцент на математиці та природничих науках) і запроваджено стандартизовані тести. Найефективніше нововведення Гандке виявилось водночас найменш конкретним: він вимагав від усіх учнів викладатися сповна. Вирішив, що юним полякам слід навчатися в одній школі до 16 років, щоб якнайдалі відтягнути момент переходу до професійно орієнтованої освіти. Унаслідок цих реформ Польща лише за кілька років увійшла в топ-20 країн PISA.

У чому полягає головне спостереження пані Ріплі під час туру «країнами розумних дітей»? «Найкраще працюють школи, які мають чітку місію: допомагати учням у засвоєнні складного навчального матеріалу, а не виховувати високласних спортсменів», – поспішає уточнити авторка. Коли вчителі вимагають ретельної роботи, більшість учнів старається бути на рівні, тоді як спрямування різних дітей на різні шаблі пізнання зазвичай призводить до «гіршого засвоєння знань і посилює нерівність у колективі». Занижені очікування переважно приносять відповідні результати.

У Гельсінкі пані Ріплі відвідала школу в малопривабливій частині міста, де в класах сидять діти іммігрантів. «Я не зациклююсь особливо на походженні дітей, – каже їхній учитель, який не хоче, щоб співчуття вплинуло на те, як він оцінює навчання школярів. – Головне – розум». Ріплі захоплюється свіжістю цього погляду, порівняно зі ставленням американських учителів, які

нерідко пояснюють посередність у навчанні саме походженням і районом проживання дітей. Авторка також критикує «згубне співчуття», яке заважає вчителям США ставити неуспішним учням погані оцінки, адже це призводить до ще більшої їхньої неуспішності в майбутньому.

Не кожен історію академічного успіху можна назвати щасливою. У Південній Кореї Ріплі відзначила «культуру освітнього мазохізму»: учні вчать безперервно, сподіваючись на цінне місце в одному із трьох престижних університетів країни. Оцінки випускників південнокорейських шкіл одні з найвищих у світі, однак діти виглядають нещасними. Попри те, Республіка Корея демонструє, як швидко країна може змінити свою долю. Зі здебільшого неписьменної країни 1950-х років вона перетворилася на «провідну меритократію».

Класні кімнати США зображені у книжці не надто привабливими. На тлі згаданих прикладів освітніх досягнень дорогої помилки американців бачаться ще безглуздішими. Наприклад, на відміну від Фінляндії, де ресурси спрямовують насамперед на освітні потреби тих дітей, які цього найбільше потребують, Сполучені Штати фінансують школи коштом податку на власність, консервуючи ситуацію, коли найменш забезпечені діти вчать разом у найгірших закладах.

Тоненька книжечка Аманди Ріплі містить на диво розлогий аналіз. Авторка зазначає, що Фінляндія, Польща та Південна Корея пережили кризові періоди, економічні й екзистенційні, перш ніж узятися за себе й змінили загальну картину. Тим часом США, зауважує журналістка, можливо, стоять на порозі таких часів. У книжці наведено нещодавній рейтинг Світового економічного форуму щодо глобальної конкурентоспроможності, в якому Америка посіла сьоме місце – третій рік поспіль вона погіршує свої позиції. А от Фінляндія, ця маленька північна країна, що майже обмаль ресурсів, постійно просувається вперед і нині впевнено посідає третє місце.

Дженіфер Стун
Журнал «Економіст»

ГАРЯЧА ТЕМА

«Це воєнний злочин і серйозне порушення міжнародного права. Результати масштабні і беззаперечні. Факти говорять самі за себе», – заявив Пан Гі Мун. Він наголосив, що результати дослідження інспекторів ООН вказують, що хімічну зброю широкомасштабно використовували 21 серпня в передмісті Дамаска – районі Гута. Це призвело до численних жертв серед цивільного населення, в тому числі й дітей.

Експерти ООН, які відвідали місце хімічної атаки, отримали докази того, що до мирного населення «у досить великому масштабі» було застосовано нервово-паралітичну бойову речовину зарин. Про це свідчать експертизи навколишнього середовища, хімічний аналіз і медичні дані постраждалих.

«Екологічні, хімічні та медичні зразки, які ми зібрали, вказують на чіткі й переконливі докази, що використані при обстрілі Гуті ракети «земля – земля» містили зарин», – йдеться в доповіді. «Це означає, що хімічна зброя широко використовувалася проти цивільного населення, в тому числі й проти дітей у триваючому конфлікті в Сирії», – заявили експерти ООН.

В оприлюдненій, втім, доповіді не вказується на відповідальність за хімічну атаку однієї зі сторін сирійського конфлікту. Експерти довели, що атака із застосуванням зарину була, але хто її здійснив, вони не знають.

«Це найбільш значний підтверджений випадок застосування хімічної зброї проти цивільних осіб з моменту використання її Саддамом Хусейном в Халабджі в 1988 році», – заявив Пан Гі Мун. Він пообіцяв, що ООН докладе всіх зусиль для запобігання застосування хімічної зброї в майбутньому.

Водночас генеральний секретар ООН додав, що місія ООН повернеться в Сирію для продовження розслідування обставин застосування хімічної зброї, як тільки буде досягнуто відповідної домовленості із сирійським урядом.

Генеральний секретар ООН відзначив, що інспектори дотримувалися суворих вказівок під час проведення розслідування, зокрема щодо охорони взятих на аналіз зразків, які надіслали на аналіз в чотири лабораторії під контролем Організації заборони хімічної зброї.

У підсумку Пан Гі Мун звернувся до Ради Безпеки ООН із закликом виявити єдність стосовно проблеми використання хімічної зброї в Сирії. «Єдність РБ ООН буде ключовим фактором. Враховуючи важкість ситуації, я закликаю РБ ООН розглянути можливість виконання плану міжнародного контролю над хімічною зброєю в Сирії через ухвалення ясної резолюції», – заявив він.

Генсек ООН наголосив, що позиції США й Росії збігаються

в тому, що ця резолюція РБ ООН повинна передбачати регулярні перевірки виконання рішень керівництва Організації із заборони хімічної зброї «У разі невиконання – неофіційне транспортування або використання хімічної зброї будь-ким у Сирії – РБ ООН має вжити заходи відповідно до глави 7 Статуту ООН (як дії щодо загрози миру, порушень миру й актів агресії)», – підсумував Пан Гі Мун.

Як стало відомо, у звіті інспекторів ООН значилось, що «природні, хімічні та медичні зразки надають виразні й переконливі докази», що в районі Дамаска 21 серпня були використані ракети класу «земля – земля», що містили нервово – паралітичний газ зарин.

«Висновок такий, що хімічна зброя була використана в ході конфлікту між воюючими сторонами в Сирійській Арабській

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Пан Гі Мун під час виступу на закритому засіданні Ради Безпеки ООН

ЗЛОЧИН ПРОТИ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Пан Гі Мун представив на закритому засіданні Ради Безпеки 16 вересня доповідь інспекції ООН, яка засвідчила застосування хімічної зброї в Сирії

Інспектори ООН у зоні ураження зарином у передмісті Дамаску Гуті

Республіці проти цивільних осіб, в тому числі дітей, у великих масштабах», – йдеться у звіті.

Інспектори описали використані в ході атаки ракети як різновид російської артилерійської ракети М-14 із заводською або модифікованою боеголовкою. У звіті наголошується, що ракети летіли з північного сходу, проте даних про точне місце їхнього запуску немає.

У двох випадках експерти ООН визначили залишки ракет як такі, що відповідають характеристикам російської артилерійської ракети М-14 й зробили висновок, що їх, вірогідно, випустили з однієї пускової установки. Все це свідчить, що ракети, використані під час хімічної атаки в Гуті, були російського виробництва, а такі ракети є тільки в арсеналі урядової армії Сирії.

У звіті ООН згадуються квартали Гуті Ейн Тарма, Моадаміє і Замалька. Найближчим часом очікуються звіти щодо можливих хімічних атак ще в трьох районах Сирії.

Раніше сирійський уряд, наляканий можливими авіаударами США по інфраструктурі Башара Асада, погодився на ініціативу Росії надати хімічну зброю країні під міжнародний контроль, аби уникнути військового удару.

25 серпня влада Сирії вперше дозволила інспекторам відвідати одне з місць неподалік столиці, де, як стверджує опозиція, внаслідок кількох ударів урядових військ ракетами з хімічними боеголовками загинули сотні людей. Зокрема, сирійська опозиція запевняє, що на район Гута 21 серпня скинули російські ракети з боеголовками, нашіптованими отруйними речовинами російського ж виробництва. Унаслідок атаки загинули більш як 1400 осіб, в тому числі більше 400 дітей.

Пан Гі Мун, розповідаючи членам Радбезу ООН про результати роботи експертів, згадав страждання, яких зазнали жертви атаки 21 серпня.

«Багато з них втрачали свідомість. Перші з тих, кого опи-

тали, бачили багатьох людей, які лежали на землі, значна частина з них були непритомними чи мертвими», – сказав генсек ООН. За його словами, інспектори не змогли встановити точну кількість загинувших, але йдеться про «жахливі людські втрати».

Ще до того, як було передано доповідь експертів ООН про застосування в Сирії хімічної зброї, Пан Гі Мун звинуватив Башара Асада у скоєнні злочинів проти людяності. «Керівник Сирії Башар Асад винен в численних злочинах проти людяності, і після того, як війна закінчиться, почнеться процес визначення провини», – сказав генсек ООН. Цю заяву він зробив під час закритого засідання у стінах штабквартири ООН незадовго до передачі до Ради ООН з прав людини звіту про гуманітарну ситуацію в Сирії. Репліки генерального секретаря стали відомими завдяки тому, що в приміщенні працювала телекамера, про що він не знав.

Тим часом, міністр закордонних справ Німеччини Гідо

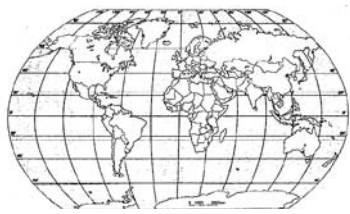
Вестервелле 16 вересня назвав «злочином проти цивілізації» факт застосування в Сирії нервово-паралітичного газу зарин. Таким чином, глава німецької дипломатії відреагував на звіт експертів, представлений генеральному секретареві ООН Пан Гі Муну. Як наголошується в повідомленні Міністерства закордонних справ Німеччини, застосування зарина в передмісті Дамаска Гідо Вестервелле охарактеризував як «порушення табу», котре вплине на ситуацію не тільки в Сирії, а й далеко за її межами.

За словами німецького міністра, світове співтовариство повинно вдатися до рішучих і негайних дій для того, аби «вбивство людей з допомогою бойових отруйних речовин» ніколи більше не повторилося. Винні в цьому злочині повинні предстати перед Міжнародним кримінальним судом. Утім, Гідо Вестервелле, на відміну від свого французького колеги Лорана Фабіуса, який після представлення звіту експертів ООН висловив упевненість, що хімічну зброю застосували урядові війська Башара Асада, не назвав відповідальних за застосування хімічної зброї під Дамаском.

Свою думку після оприлюднення звіту експертів ООН висловила й колишня держсекретар США Кондоліза Райс. «Хоч до повноважень інспекторів ООН не входило встановлювати відповідальних, надані ними технічні свідчення, в тому числі про високоякісний зарин і тип артилерійських ракет, підтверджують наші оцінки, що хімічну атаку 21 серпня було здійснено сирійським режимом Башара Асада, тому що такі можливості є тільки в нього», – сказала вона.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»

Міжнародна панорама

17 вересня з п'ятихвилинною затримкою голова 60-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН, дипломат з Антигуа і Барбуди Джон Вільям Еш під оглядом делегатів 193-х країн-членів ООН тричі вдарив молотком, оголосивши сесію відкритою. Після цього відбулася «хвилина мовчання, молитви та роздумів». На порядку 68-ї сесії – понад 170 тем, зокрема питання підтримки миру й безпеки, запобігання збройних конфліктів, захисту навколишнього середовища, сприяння сталому розвитку кра-

їн, дотримання режиму ядерного нерозповсюдження, захисту прав людини та забезпечення верховенства права. Буде також продовжено розгляд питань, що стосуються реформування Ради Безпеки ООН, а також активізації роботи самої організації.

Як повідомив на прес-конференції генсекретар ООН Пан Гі Мун, наступного тижня в Нью-Йорк прибудуть «щонайменше 131 глава держави або уряду». «До них приєднаються щонайменше 60 міністрів закордонних справ», – заявив він, зазначивши, що це «одна з найбільших явок в історії Об'єднаних Націй».

Як повідомляє прес-служба президента України, до Нью-Йорку також прибуде Віктор Янукович.

Урочисте засідання з нагоди відкриття 68-ї сесії Генасамблеї ООН у Нью-Йорку

Не оминуть учасники сесії й обговорення конфлікту в Сирії, який, як заявив генсекретар ООН, є найсерйознішим викликом миру й безпеці на сьогоднішній день. Водночас, за

словами Пан Гі Муна, серед головних питань на порядку денному сесії також будуть ситуації в Афганістані, Єгипті, Малі й Центральноафриканській Республіці. Генасамблея є головним

дорадчим органом ООН. У 1946 році, через рік після утворення Організації Об'єднаних Націй, в її складі була 51 держава, нині – 193. Останньою країною, що вступила до ООН, став у 2011 році Південний Судан. З розширенням організації істотних змін зазнав і порядок денний Асамблеї: наприкінці 1940-х років він був присвячений переважно проблемам деколонізації. Тепер коло обговорюваних в ГА ООН питань включає проблеми соціального та економічного розвитку, запобігання конфліктів, післявоєнне відновлення, боротьбу з тероризмом, корупцією, незаконним обігом наркотиків та СНІДом, захист жінок і дітей, просування основних принципів демократії і т.ін.

«КОСТА КОНКОРДІЮ» УСПІШНО ПІДНЯТО

Затонулий лайнер «Коста Конкордія» 17 вересня таки змогли підняти. Роботи тривали майже добу. Щоб поставити корабель масою у понад 114 тисяч тонн і довжиною у 300 метрів вертикально, його повернули на 65 градусів. Для цього на глибині 30 метрів спорудили спеціальну платформу зі сталі та бетону й закріпили на корпусі «Конкордії» 15 спеціальних контейнерів. Переміщали лайнер дуже повільно, щоб не пошкодити корпус і не допустити витоків у воду токсичних речовин. Дно, на якому лежала «Конкордія», є заповідною з точки зору морської флори і фауни зоною. Крім того, якщо корабель, що лежав на боці на рифах, пішов би під воду, його підйом обійшовся б ще дорожче і забрав би більше часу.

на поверхні з'явилася частина борту, що раніше була під водою. Далі судно заввишки з 10-поверховий будинок поволі вирівнювали з допомогою складної системи сталевих канатів та гідравлічних домкратів, аж доки воно не набуло вертикального положення. Рятувальники оцінили операцію з підняття «Коста Конкордії» у 600 мільйонів євро.

Корабель затонув у січні 2012 року неподалік від тосканського узбережжя Італії, біля острова Джильйо. 32 особам тоді не вдалося врятуватися. У злочинній небезпечності обвинувачували капітана «Конкордії» Франческо Скеттіно, що спрямував судно надто близько до берега. Суд над ним триває.

Тепер стан судна вивчають фахівці. Розкішний дев'ятипалубний лайнер з

«Коста Конкордія» пролежала у водах Середземного моря майже два роки

За перший день команди інженерів вдалося зняти судно з підводних рифів, підняти його на кілька метрів і скоригувати нахил більш як на 10 градусів. Завдяки цьому

кількома басейнами поіржавів і має нині жалюгідний вигляд. За результатами експертизи вирішать: відремонтувати «Конкордію» чи утилізувати.

ПУТІН – НОБЕЛІВСЬКИЙ ЛАУРЕАТ?

Президент Всеросійського фонду освіти Сергій Комков надіслав до Нобелівського комітету з присудження премії миру листа з пропозицією прийняти до розгляду кандидатуру президента Росії Володимира Путіна.

«Володимир Путін на практиці довів свою відданість справі миру. Будучи керівником однієї з провідних країн світу, він докладає максимум зусиль задля збереження миру й спокою не тільки на території власної держави, але й активно сприяє мирному врегулюванню всіх виникаючих на планеті конфліктів», – наголошується в зверненні С.Комкова. За його словами, лідер російської держави «є визнаним лідером і авторитетом, з думкою якого рахуються керівники всіх країн, громадянських співтовариств та інституцій».

Присудити Путіну Нобелівську премію миру – це все одно, що дати її Башару Асаду

Втім, Комков, намагаючись догодити великому кремлівському начальнику, видає бажане за дійсне. Миротворцем Путіна, який поставляє режиму Башара Асада в Сирії зброю, включно з бойовими отруйними хімічними речовинами, і забезпечив іранських аятолл усім необхідним, аби вони погрожували світові власною ядерною бомбою, ніхто на планеті не вважає. Більше

того, Путін використовує Богом дані енергоресурси для шантажу сусідів і творення новітньої Російської імперії, у себе в Росії він створив авторитарну систему, задушивши вільні ЗМІ, усунувши від влади народ, кидаючи за ґрати своїх політичних противників і підтасовуючи результати виборів. Такий Нобелівський лауреат повністю дискредитує цю премію, лауреатами якої в різні роки були Мартін Лютер Кінг, мати Тереза, Андрій Сахаров, Нельсон Мандела, бо це все одно, що нині дати її Башару Асаду, Роберту Мугабі чи «бацьке» Лукашенку. Усім їм, включно з Путіним, більше підійде премія імені Сталіна, яку варто було б зафондувати і вручати щороку найбільшим ворогам свободи й демократії. Аби земляни знали, хто є хто на нашій планеті.

БОМЖ З ЧИСТОЮ ДУШЕЮ

Громадяни США зібрали більш як 68 тисяч доларів пожертв бостонському бездомному, який приніс до поліції знайдений ним у торговельно-му центрі наплічник з великою сумою грошей.

Бездомний мешканець Бостона (штат Масачусетс) Глен Джеймс потрапив у центр уваги американських і світових ЗМІ в понеділок, 16 вересня, після того, як повернувся до поліції наплічник з 41 тисячею доларів. В рюкзаку був також паспорт на ім'я громадянина Китаю. Саме завдячуючи цьому офіцерам поліції вдалося швидко розшукати власника наплічника і грошей.

Вчинок Джеймса надихнув мешканця штату Вірджинія Ітана Вітінгтона заснувати фонд, до якого всі бажаючі допомогти чесному бездомному могли б переказувати свої пожертви. Вже надвечір 18 вересня

Чесний бездомний Глен Джеймс з Бостону (праворуч)

фонд зібрав 68 тисяч доларів від майже 3 тисяч осіб. Багато інтернет-користувачів залишили свої коментарі на інтернет-сторінці фонду, висловлюючи своє захоплення вчинком Глена Джеймса. «У нього чиста душа й велике серце. Шкода, що такі люди поневіряються світом без даху над головою, а

негідники, награвувавши за рахунок афер і експлуатації інших людей мільярди, насолоджуються життям», – написала, зокрема, одна з жертводавців.

Сторінку підготував
Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

ЗНАК БІДИ

В американському штаті Колорадо, де з середини минулого тижня триває найсильніша за останні десятиліття повінь, спричинена сильними зливами, вода повністю зруйнувала десятки будівель, пошкоджено 240 кілометрів автомобільних шляхів і понад 20 мостів, невідомою залишається доля понад 500 осіб.

Ці люди поки що не вважаються зниклими без вісті, проте встановити зв'язок з ними наразі неможливо, передають інформаційні агенції з посиланням на місцеву владу. Через повінь евакуйовано понад 4 тисячі людей. Стихія забрала життя шести осіб. Влада не виключає, що кількість жертв стихії може зростати. Свої будинки були змушені залишити тисячі людей. Багато населених пунктів опинилися повністю відірваними від зовнішнього світу, для евакуації їхніх жителів влада використовує гелікоптери.

між столицею Колорадо – Денвером та сусіднім штатом Вайомінг. Як зазначають експерти, нинішнє стихійне лихо можна співставити за масштабами руйнувань лише з повінню, що сталася в США в 1976 році. Тоді сума збитків становила 85 мільйонів доларів, загинуло майже 150 осіб.

У пастці протягом трьох днів перебували 85 школярів, після того як їхній гірський табір з усіх сторін оточила вода. Нині всі вони у безпеці.

Минулого четверга влада міста Болдер, яке найбільше постраждало від повені, евакуйовала близько 400 студентів з університету Колорадо. У деяких районах штату сталися зсуви ґрунту. Як повідомляє телеканал ABC, поліпшення погоди поки що не прогнозується.

ВЕЛИКА ВОДА

Минулої п'ятниці в Колорадо президентом США Бараком Обамою було оголошено режим надзвичайного стану. Це дозволило місцевій владі залучити до ліквідації наслідків повені Національну гвардію США, а також надало офіційним особам більше повноважень при проведенні евакуації й розподілі допомоги потерпілим.

«Ми врятували найбільше людей гелікоптерами, як і після урагану Катрина», – заявив журналістам представник Національної гвардії штату Колорадо Мітч Вотербек. У пошуково-рятувальних роботах беруть участь також гелікоптери берегової охорони США, а також армійські та поліцейські підрозділи. Найбільшою мірою від повені постраждали населені пункти, розташовані уздовж Скелястих гір

У Болдері було оголошено тотальну евакуацію, під час якої місто залишили 4 тисячі осіб. Черех вихід з берегів раніше непомітного струмка Болдер-крик, що тече через центр міста, населений пункт було розділено на дві частини, між якими практично немає сполучення. А такі міста штату як Ліон, Естес Парк та Джеймстаун через повінь виявилися відірваними від зовнішнього світу, що вкрай ускладнює такі необхідні для забезпечення життєдіяльності цих населених пунктів речі, як доставка ліків та харчів.

Нагадаю, у дослідженні, яке провела незалежна організація Climate Central, наголошується, що в результаті глобального потепління рівень вод Світового океану зростає. Саме зростання рівня Світового океану, наголошується в даному дослідженні,

провокує повені по всій планеті.

Як повідомлялося, сильна повінь, викликана зливами, сталася у червні в Німеччині. Під ударом стихії опинилися південні регіони Баден-Вюртемберг, Баварія та Саксонія. Із зони лиха евакуйовали десятки тисяч людей. Нині до сильної повені готуються північні регіони країни. Так, прогнози про різке підвищення рівня води передбачають повені в Нижній Саксонії та Шлезвіг-Гольштейні. Наразі найбільш важка ситуація в землі Саксонія-Анхальт. У столиці регіону Магдебурзі вода більш ніж на 60 сантиметрів перевищила рівень «столітньої повені» 2002 року.

Катастрофічну повінь пережили минулого літа і в Китаї. Більше 5 мільйонів осіб постраждали від великої води на сході країни. Після сильних злив великі час-

тини провінцій Хубей і Чжецзян опинилися під водою, загинуло щонайменше 200 осіб, було затоплено понад 432 тисяч гектарів родючих земель. Майже тисяча підприємств були змушені закрити виробництво, а перебіг життя 5,7 мільйона осіб було порушено. Більше семи тисяч будинків зруйновано, а загальний фінансовий збиток оцінюється в 6 мільярдів юанів (930 мільйонів доларів).

Щонайменше 139 осіб стали жертвами сильної серпневої повені в Пакистані, викликаній зливами. Майже мільйон осіб у густонаселених провінціях Синд та Пенджаб, а також мешканці Белуджистану прямо чи опосередковано постраждали від цієї повені.

Страхітлива повінь триває нині на ріці Амур в Росії. Там рі-

вень води піднявся на 9 метрів, що спричинило затоплення десятків населених пунктів.

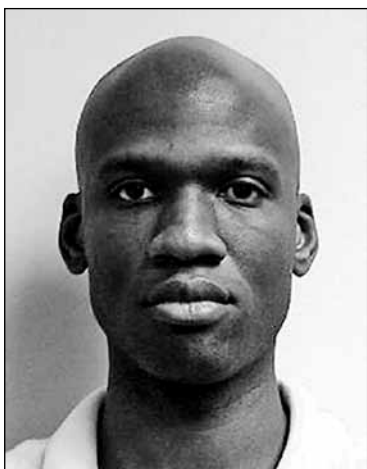
Нещодавно сильні зливи буквально затопили Житомир та Кіровоград в Україні. А в Одеській області було підтоплено майже 4 сотні житлових будинків, загинули люди, прорвало дамбу. Як бачимо, вода наступає по всій планеті і людству настав час замислитися. Воно або схаменеться й припинить нищити планету шкідливими викидами, які провокують глобальне потепління, або під натиском небачених раніше природних катаклізмів, першою ластівкою яких є нинішні повені по всій планеті, загине. Третього не дано.

Артем Кагаловський,
доктор географічних наук
Спеціально
для «Нової газети»

В АМЕРИЦІ

МАСАКРА У
ВАШИНГТОНІ

Чоловіком, який влаштував у понеділок, 16 вересня, стрілянину в будівлі служби забезпечення військово-морського флоту США у Вашингтоні (Navy Yard), виявився 34-річний Аарон Алексис з міста Форт-Ворт (штат Техас), колишній військовослужбовець ВМС США, який останнім часом працював в ІТ-компанії. Він загинув під час перестрілки з поліцією. Внаслідок стрілянини щонайменше 12 людей загинули, ще восьмеро отримали поранення. Троє з них перебувають у критичному стані. Аарон Алексис виконував контрактні роботи для військово-морських сил США, і в нього була перепустка на територію Navy Yard.

Поліція спочатку вважала, що нападників було двоє, тому у Вашингтоні тривали пошуки другого підозрюваного. Однак увечері 16 вересня керівник поліції Вашингтона Кеті Ланьєр заявила, щоб вона та її колеги дійшли висновку, що «відповідальність за стрілянину на базі ВМС несе всього одна особа».

Президент Обама розпорядився приспустити державні прапори на Білому домі та Капітолії, щоб вшанувати загиблих у стрілянині в Navy Yard.

Аарон Алексис був застрелений на місці. Як повідомила Кеті Ланьєр, «немає жодних сумнівів, що він продовжив би стріляти». Відомо, що в 2007-2011 роках він служив в резервних частинах американських військово-морських сил. Неназваний представник ВМС розповів агенції Reuters, що Алексиса звільнили через «проблеми з поведінкою».

Після цього він працював електриком у ІТ-компанії, яка виконувала контракти з ВМС США. Алексис активно брав участь у рятувальних роботах 11 вересня 2001 року, після чого страждав психічними розладами: у нього була параноя й хронічне безсоння. Він також «чув голоси».

ОБАМА ЩЕ РАЗ
ПРИГРОЗИВ СІРІЇ
ВІЙСЬКОВОЮ СИЛОЮ

Вашингтон готовий застосувати військову силу проти Сирії, якщо режим Башара Асада не виконає домовленості між РФ та США щодо знищення хімічної зброї. «Будуть наслідки, якщо режим Башара Асада не виконуватиме досягнуті рамкові домовленості», – йдеться у заяві Обами, яку поширив 15 вересня Білий дім.

«Якщо дипломатія не допоможе, США готові діяти», – підкреслює

президент. «Слідом за застосуванням режимом Асада 21 серпня хімічної зброї, в результаті якого було вбито більше 1400 осіб, я вирішив, що США повинні почати дії з метою запобігання використанню сирійським режимом хімічної зброї, послабити здатність її використання та ясно заявити світові, що ми не потерпимо її застосування», – підкреслює Обама.

«Використання хімічної зброї в будь-якому кутку світу – це образа людської гідності і повсюдна загроза безпеці людей. У нас є обов'язок зберегти мир вільним від страху перед хімічною зброєю заради наших дітей», – зауважив Обама.

Нагадаємо, напередодні Росія та США узгодили передачу хімічної зброї Сирії під міжнародний контроль. Сирія має протягом тижня надати повний список хімічних озброєнь, якими володіє, і до листопада надати міжнародним групам та інспекторам доступ до всіх об'єктів. В адміністрації США заявили, що в Сирії близько 1000 тонн хімічної зброї, яка зберігається на 45 об'єктах. Планується, що всю хімічну зброю Сирії буде знищено до середини 2014 року.

СПЕЦСЛУЖБИ США
ВІДСТЕЖУВАЛИ
ПЛАТЕЖІ КАРТКАМИ
VISA

Агентство національної безпеки (АНБ) США з 2010 року відстежувало міжнародні платежі приватних осіб, у тому числі за картками VISA й через фінансову систему SWIFT.

Про це йдеться в новому звіті, заснованому на даних Едварда Сноудена, опублікованому в німецькому Der Spiegel. Спостереження, згідно зі звітом, велося підрозділом, який називається Follow the money («Стеж за грошима»). На основі зібраної інформації спецслужба склала власну глобальну базу даних «Трафін».

Згідно з документами, які Сноуден передав пресі, у 2011 році ця база містила 180 мільйонів записів, 84% з них – за транзакціями за допомогою кредитних карток.

Також АНБ відстежувало дані по транзакції через міжнародну міжбанківську систему SWIFT, офіс якої розташований у Брюсселі.

Цією системою, заснованою на «швидкості, надійності та конфіденційності», користується понад 10 тисяч банківських організацій у 212 країнах. Згідно з отриманими документами, АНБ шпигувало за власниками кредитних карток, зокрема, на Близькому Сході, у Європі та Африці.

ЯК ЖИВЕТЬСЯ ЕДВАРДУ
СНОУДЕНУ В РОСІЇ?

Колишнього працівника американських спецслужб Едварда Сноудена, який оприлюднив таємниці Агентства національної безпеки США (АНБ), забезпечено в Росії приватною охороною. Про це 16 вересня розповів його адвокат Анатолій Кучерена.

За його словами, місце проживання Сноудена «не видається нікому». «Це зроблено на його прохання, тому що ми розуміємо, що рівень небезпеки достатньо високий, і розповідати про його місце проживання поки що неможливо».

Сноуден відпочиває й подорожує, «цікавиться нашою історією», розповів Кучерена, але при цьому ніхто його на вулиці не впізнає.

Найближчим часом до американця можуть приїхати його мати й батько, а також дідусь і бабуся. Батькові Сноудена запрошення вже надіслано, повідомив Кучерена, однак дату візиту поки що розкривати не став.

Як вважає адвокат, у подальшому Сноуден, котрий, на його думку, є професійною й мужньою людиною, займатиметься правозахисною діяльністю. «І в рамках своєї правозахисної діяльності, я думаю, він сам визначатиме, як йому чинити і що робити», – сказав А.Кучерена.

З.БЖЕЗІНСЬКИЙ:
«УКРАЇНА ДЛЯ РОСІЇ –
НАЙБІЛЬШИЙ ТРОФЕЙ»

Колишній радник президента КСША Джиммі Картера з питань національної безпеки, професор міжнародних відносин в університеті Джона Гопкінса і радник Вашингтонського центру стратегічних і міжнародних досліджень Збігнев Бжезінський вважає, що сутність Митного союзу – підпорядкувати незалежні сьогодні

пострадянські країни. «Україна в цьому контексті є найбільшим трофеєм, і думаю, що росіяни сповнені рішучості підпорядкувати її», – сказав Бжезінський. Він зазначив, що питання в тому, чи готові українці відстояти свою незалежність. «Самі українці повинні визначити, чи бути їм вільними, чи знову стати провінцією в складі великої Росії». За його словами, мудрі люди в США усвідомлюють, що сьогоднішнє зближення України з Європою створює умови, які сприятимуть і зближенню Росії з Європою. «Тому це в інтересах передусім самої України, а також Росії та Європи в цілому, щоб цей процес приєднання України до Європи не саботувався, не переривався і не перетворювався на спробу підпорядкувати Україну більшій імперській Росії», – зазначив Бжезінський.

ХТО В АМЕРИЦІ
НАЙБАГАТШИЙ?

Статки 400 найбагатших американців за підсумками 2013 фінансового року, який завершується 1 жовтня, становлять 2,02 трильйона доларів, що є рекордом за всю 32-річну історію рейтингу журналу Forbes. У нинішньому рейтингу, опублікованому 16 вересня, найбагатшим американцем в двадцяте визнано засновника корпорації Microsoft Білла Гейтса (72 мільярда доларів). На другому місці, як і торік, відомий інвестор Ворен Баффет, статки якого становлять 58,5 мільярда доларів. На третьому – голова Ради директорів компанії Oracle Ларрі Елісон (41 мільярд доларів).

Набільший приріст багатства у відсотках у засновника компанії Workday Дейвіда Даффілда – його статки зросли за рік більш ніж втричі й становлять нині 6,4 мільярда доларів. Найбагатшою американкою рейтинг Forbes визнав спадкоємицю імперії Wal-Mart Крісті Волтон (34,5 мільярда доларів, 6-те місце). Всього до рейтингу потрапило 48 жінок, на три більше, ніж минулого року.

До списку багатіїв цього року увійшло також 20 осіб, чий вік не перевищує 45 років. Серед них 29-річні засновники Facebook Марк Цукерберг (19 мільярдів) і Дастина Московіца (5,2 мільярда доларів), 33-річний засновник компанії Napster Шон Паркер (2 мільярда), 40-річні засновники Google Сергій Брін та Ларрі Пейдж (по 24,9 мільярда) та ін.

У США ПОМЕР
НАЙСТАРІШИЙ
ЧОЛОВІК ПЛАНЕТИ

Найстаріший чоловік планети Салустіано Санчес помер на 113-му році життя минулого тижня в старечому домі містечка Гранд Айленд (штат Нью-Йорк).

С.Санчес народився 8 червня 1901 року в глухому селі на північ-

ному заході Іспанії. В 17-річному віці він переїхав на Кубу, а пізніше емігрував до США. Тривалий час працював у копальнях, а у вільний від праці час виступав в музичному гурті. Він виховав двох дітей, став дідом для семи онуків, 15 правнуків і 5 праправнуків.

Абсолютний же рекорд тривалості життя належить французькій Жанні Кальман, котра померла в 1997 році, проживши 122 роки. Найтриваліше життя серед чоловіків зафіксовано в Японії – мешканець села неподалік Токіо Дзіроємон Кімура помер у 116-річному віці, відійшовши в кращі світи в червні цього року.

НАЙВРОДЛИВІШІ
ДІВЧАТА МЕШКАЮТЬ
У ШТАТІ НЬЮ-ЙОРК

Представниця штату Нью-Йорк Ніна Давулурі стала переможницею конкурсу «Міс Америка», фінал якого відбувся ввечері 15 вересня в Атлантик-ситі.

24-річна Давулурі стала першою в історії конкурсу дівчиною індійського походження, удостоєною цього престижного титулу. Під час конкурсу талантів вона виконала класичний індійський танок, який підкорив глядачів та членів журі.

Окрім корони найвродливішої дівчини Америки, Ніна, яка мріє стати лікарем, отримала чек на 50 тисяч доларів, котрі зможе витратити на навчання.

Друге місце на конкурсі посіла представниця Каліфорнії китайського походження Кристал Лі, третє – красуня з Оклахоми Келсі Грісволд. Усього в конкурсі взяло участь 53 дівчини – по одній зі всіх штатів, а також представниці федерального округу Колумбія, Пуерто-Ріко й Вірджинських островів.

Конкурс «Міс Америка» проводився 87-й раз. Минулого року його виграла також представниця штату Нью-Йорк 23-річна Меллорі Гейган.

**За повідомленнями
світових
та американських
інформаційних агенцій**

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Сьогодні навіть у запеклих оптимістів вже не залишилося сумнівів, що угоду (це слово в Україні всупереч правилам української граматики чомусь неодмінно пишуть з великої лі-

Територіально, що свій політичний капітал ПР створила, експлуатуючи проросійські настрої на Сході та Півдні України. У Донбасі, де повноту влади зосереджено в руках регіоналів, пропаганду «слов'янського братерства» провадили з особливою послідовністю. Тематичні конференції та фестивалі, антизахідна риторика, демонстративна підтримка УПЦ МП і розігрування мовного питання – все це сприяло формуванню уявлень про непорушну російсько-українську дружбу.

Не дивно, що вступ до Митного союзу видається на Сході більш бажаним, аніж інтеграція до ЄС. І раптом Віктор Янукович, лояльність до якого в Донбасі демонструють майже десятиліття, збирається підписувати угоду про асоціацію з ЄС! Ба більше, дружні стосунки з Владіміром Путіним та

Ображений зухвалістю Путіна Янукович вирішив іти в Європу, не змінюючи при цьому підвалин вибудованої ним диктатури

ЯНУКОВИЧ У ЄВРОПІ: ДОНЕЦЬКИЙ ПАХАН З ДЖЕНТЛЬМЕНСЬКИМ МАКІЯЖЕМ

тери) про асоціацію з Євросоюзом буде підписано. Налякана агресивністю путінської Росії, Європа ладна запліснити очі на, м'яко кажучи, недемократизм януковичського режиму й підписати угоду, аби не відпустити Україну до лап Путіна. Янукович це знає, а тому не поспішає відпускати Юлію Тимошенко із застінків Качанівської колонії. Він переконаний, що в нинішніх умовах Європа підпише угоду й без Юлі на свободі. Тим більше, що угода ця їй ні до чого не зобов'язує. Адже нею Україну приймають не до Євросоюзу, а лишень наближають до жаданої мрії, яка може здійснитися років через 20, а то й зовсім не здійснитися.

Саме ця обставина допомагає Європі не помічати (чи, радше, удавати, що не помічає) гримас режиму Януковича й не помітити в листопаді у Вільносі ознак явного макіяжу на пиці донецького пахана, на якій давно вже немає де печатки ставити. А вони, ці гримаси, жадливі. Адже, по суті, угоду про асоціацію укладають з режимом, який узурпував усі важелі влади з однією метою – грабувати Україну. Причому вся система нині працює виключно на Сім'ю, а всі ключові посади в державі віддані прислужникам Сім'ї – одіозним друзям старшого сина Януковича, на яких і покладено головне завдання – всі грошові потоки в державі спрямовувати в бік Сім'ї.

Втім, обравши курс на євроінтеграцію, режим Януковича ризикує втратити свій базовий електорат, або, принаймні, помітну його частину. Як стверджують експерти, навіть дисциплінований парламентський фракції ПР загрожує розкол. Чи зможуть регіонали переконливо виправдати свої ідеологічні метаморфози перед виборцями – питання відкрите.

Те, що Митний союз – це ярмо для України, мешканці Сходу та Півдня країни не хочуть розуміти, що може обернутися для Януковича сильними електоральними втратами

«Єдиною Росією», які регіонали активно використовували для підвищення власного рейтингу, змінилися на відверту ворожість. Нещодавно Янукович прямо звинуватив російську сторону в непорядності, недотриманні домовленостей і намаганні принизити Україну та його особисто.

Поряд з пропагандою слов'янської єдності регіонали не менш послідовно демонізували «помаранчевих» – у Донбасі слово «оранжевий» і досі має лайливий зміст. Аж тут сам президент узяв на озброєння «помаранчеву» риторичку. «Об'єднана Європа є чітко задекларованим цивілізаційним вибором України. Такий вибір виходить не тільки з геополітичних реалій та економічної доцільності, а й передусім з природної європейської ідентичності нашого народу», – заявив Янукович на саміті країн Центральної Європи.

Для порівняння: «Україна як невід'ємна частина євроатлантичної цивілізації повинна стати в осяжній історичній перспективі повноправним членом Європейського Союзу», – йдеться в

ідеологічному маніфесті «Батьківщини». Вочевидь, такий ідеологічний поворот на 180 градусів потребує легітимації в очах електорату. Тим більше, що 2015 року відбудуться президентські вибори, а рейтинг Януковича продовжує падати. Питання в тому, яку стратегію спілкування з виборцями оберуть політехнологи ПР.

Найбільш вірогідних сценаріїв всього три. Згідно з першим, Партія регіонів просто «змінить платівку», зробивши ставку на лояльність та електоральний консерватизм Сходу. У кращому разі виборцям спробують пояснити, що асоціація з ЄС і поглиблення співпраці з Митним союзом не суперечать одне одному. Подібні заяви вже озвучили президент Віктор Янукович, прем'єр-міністр Микола Азаров і голова парламентської фракції ПР Олександр Єфремов.

Навіть якщо ця словесна еківібристика не виявиться переконливою, ілюзію народної підтримки нового курсу завжди можна створити за допомогою адмінресурсу в опорних регіонах.

Досвід добровільно-примусової мобілізації має у ПР цілком достатній (якщо не сказати непересічний). Звичайно, накладки трапляються: так, у травні зведені на антифашистський марш «гастролери» перекривали трасу, вимагаючи обіцяної винагороди. Утім, на відміну від недисциплінованих житомир'ян, мешканці Донбасу собі такого не дозволяють. До того ж тамтешній політичний простір ретельно «утрамбований». Як показали торішні парламентські вибори, невдоволення «регіоналами» виливається хіба що у підвищення рейтингу лояльних до них комуністів. Отож, зберегти контроль над регіоном ПР буде не складно.

Більш витончений шлях замирення з власними виборцями – подвійна гра. Партія регіонів давно й успішно опанувала практику, коли декларації суперечать діям. Ще за свого прем'єрства при президенті Леоніді Кучмі Віктор Янукович керував підготовкою «Стратегії економічного та соціального розвитку України на 2004–2015 роки «Шляхом європейської інтеграції»». Окрім усього іншого, цей документ передбачав вступ України до НАТО до 2008 року. Як ми знаємо, це аніскільки не завадило «регіоналам» роздмухувати антинаївську істерію в Донбасі та Криму. Повторити цей трюк – тепер вже щодо євроінтеграції – Партії регіонів ніщо не заважає. Та й до президентських виборів ще цілих два роки – до того часу про «зраду» Януковича виборець може просто забути.

Ймовірний також сценарій із залученням «ряжених козачків», коли «антиєвропейську» тему «регіонали» просто віддадуть на відкуп іншій партії чи організації. Чи не найкраще на цю

роль підходить КПУ, що давно спеціалізується на популяризації «руського міра» та жорсткій антизахідній риторичці. КПУ зможе легко очолити протестні настрої на Півдні та Сході країни, але зберігати лояльність до ПР у Верховній Раді. У цьому також немає нічого нового. Так, наприкінці серпня комуністи провели в Луганську мітинг на підтримку Митного союзу, де Януковича назвали зрадником Донбасу за втягування України до «смердючої Європи». А за кілька днів після того парламентська фракція КПУ майже в повному складі проголосувала за євроінтеграційний закон щодо митного тарифу. До того ж, враховуючи скромний рейтинг Петра Симоненка (4% за травневими даними КМІС), він не зможе скласти конкуренцію Віктору Януковичу 2015 року. А отже, довірити йому таку привабливу тему не страшно.

Утім, на роль чергових «антиєвропейців» можна призначити й «Український вибір», і будь-яку іншу проросійську організацію локального масштабу. Це за потреби допоможе «регіоналам» провести ідеологічний ребрендинг: на тлі екзальтованих adeptів Митного союзу видаватися респектабельною проєвропейською партією зовсім не важко.

Яку саме стратегію обере ПР і наскільки вона буде успішною, ми невдовзі побачимо. Не виключений варіант, що на тлі соціальних та економічних негараздів виборці не приділятимуть великої уваги зовнішньополітичним питанням. Враховуючи провал обіцяного Азаровим «покращення», на виборах регіонали зіткнуться з набагато серйознішими проблемами, ніж не пов'язаними з їхніми ідеологічними метаморфозами.

Максим Вихров

В УКРАЇНІ

УГОДУ ПРО АСОЦІАЦІЮ
МОЖУТЬ ПІДПИСАТИ
І БЕЗ ЗВІЛЬНЕННЯ
ТИМОШЕНКО?

Угоду про асоціацію Україна-ЄС буде успішно підписано на саміті Східного партнерства у листопаді. У цьому переконаний посол Литви в Україні Пятрас Вайтекунас.

«Україна вже зробила величезний прогрес і кожного дня робить значні кроки з виконання критеріїв. Моя особиста думка, що в листопаді у Вільнюсі угоду буде успішно підписано», – заявив він інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна».

На запитання, чи стане обов'язковою умовою для підписання угоди вирішення питання ув'язненої экс-прем'єра Юлії Тимошенко, чи не стане це питання перешкодою для підписання угоди, Вайтекунас відповів: «Європейський Союз не ставить це умовою».

«Ця умова ширша: справедливість – для всіх, закони – для всіх. Європейський Союз ставить вимоги відповідності норм і законів України нормам та стандартам Європейського Союзу. Також ідеться і про декриміналізацію низки статей Кримінального кодексу, що також відповідало б нормам Європейського Союзу», – пояснив він.

При цьому Вайтекунас зазначив, що підпис під угодою мають поставити 28 країн ЄС, і Україні наявні перешкоди «потрібно усувати вже тепер, оскільки час має дуже велике значення, і країни-члени ЄС вирішуватимуть питання підписання угоди зараз».

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО:
«ВІДРАЗУ ПІСЛЯ
ВИБОРІВ-2015 БАНКОВА
ЗАВАЛИТЬ ОПОЗИЦІЮ»

На Банковій обговорюється моделювання ситуації, коли в день виборів усі опозиціонери залишаться без інтернету, соціальних мереж, мобільного зв'язку. Про це 16 вересня заявив экс-міністр внутрішніх справ Юрій Луценко на «круглому столі» в Івано-Франківську.

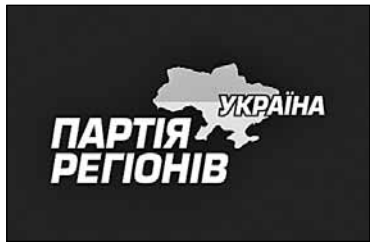
«Недавно мені потрапив у руки один з документів з вулиці Банкової. Всерйоз обговорюється моделювання ситуації коли в день виборів усі опозиціонери залишилися б без інтернету, соціальних мереж, мобільного зв'язку», – зазначив Луценко. «Ми мусимо виходити з того, що нас максимально заблокують. Телебачення, крім 5 каналу, скуплено все. Відразу після виборів режим зробить спробу остаточно завалити опозицію», – додав він.

Також Луценко зазначив, що «для всіх уже очевидно, що нинішня влада не збирається демократичним шляхом, завдяки якому вона прийшла до влади, йти з неї». «Відтак ми маємо готуватися не лише до переможного голосування за опозицію, але й до захисту цього переможного результату. Для цього потрібен глибокий план і до нього велику кількість людей, готових до Майдану», – заявив экс-міністр.

«Тим паче, Майдан має бути не тільки в Києві, а на кожній дільниці. Мають вибудуватися мережі довіри, поєднані між собою фізично та віртуально. Відсутність доступу до інформації ми можемо компенсувати такими мережами довіри. І кожен член мережі має точно знати, що йому робити в цей день і наступний», – зауважив Луценко.

«СІМ'Я»
МОНОПОЛІЗУВАЛА
ПОЛІТРАДУ ПАРТІЇ
РЕГІОНІВ

На засіданні Політради Партії регіонів 18 вересня було проведено ряд значних кадрових перестановок. Про це повідомляє прес-служба партії.

Зокрема, політрада виключила зі свого складу Олексія Боярчука, Петра Мельника, Ореста Муца, Олександра Черноморова. Замість них було обрано 9 нових членів політради.

Ними стали Сергій Арбузов, Анатолій Голубченко, Олександр Клименко, Юрій Колобов, Михайло Короленко, Олександр Пономарьов, Олег Проскурняков, Едуард Ставицький, Геннадій Темник. Більшість із них входять у так зване коло «Сім'ї».

Раніше повідомлялося, що Андрія Ключова та Бориса Колеснікова обрано заступниками голови Партії регіонів. Ключова обрано заступником як керівника передвиборчого штабу Віктора Януковича на виборах 2015 року, а Колеснікова – замість Володимира Демидка, який звільнений від цих повноважень «за власним бажанням».

Головою Партії регіонів є прем'єр-міністр Микола Азаров. Почесним головою – президент Віктор Янукович.

УРЯД АЗАРОВА
ЗАЙМАЄТЬСЯ
БЮДЖЕТНИМ
ШАХРАЙСТВОМ

Кабінет міністрів заклав нереальні прогнози у держбюджет на 2014 рік і приховує проблеми з дефіцитом держбюджету й бюджету Пенсійного фонду. Про це заявила член комітету Верховної Ради з питань бюджету, депутат від «Батьківщини» Тетяна Слюз, коментуючи відкликання відразу після реєстрації проект бюджету з парламенту.

«Ми всі бачили і бачимо, які прогнози було закладено на цей рік. Реальних прогнозів немає і на наступний. Хоча уряд повинен чесно зізнатися, що є проблеми з дефіцитом держбюджету і бюджетом Пенсійного фонду. Адже їх можна вирішити шляхом скорочення витрат. Якщо все кепсько, то має бути кепсько всім», – зазначила Слюз.

Вона не виключає, що ситуація з ухваленням бюджету може знову затягнутися до грудня, як торік, коли держбюджет ухвалювався похапцем у лічені дні.

Держбюджет-2014 враховує зростання реального ВВП на 3%, номінального – до 1,69 трлн. грн. Прогноз зростання ВВП завищено на 127,5 млрд. грн. порівняно з прогнозом МВФ, тому потрібні додаткові консультації з фондом, наголоситься в матеріалах Мінфіну. Різниця прогнозів ставить під загрозу більше 35 млрд. грн. потенційних доходів скарбниці.

«Хочеться не допустити такого безглуздя прийняття держбюджету, як було минулого року. Ми бачимо, до чого це призвело – до діри у бюджеті, що зростає», – зазначила перший заступник глави комітету Оксана Калетник. «А уряду немає чого оприлюднювати законопроект, їм не потрібні зайві розмови, так як логіка шахрайства буде відразу помітна», – додала вона.

ВЛАДА ЗА ВЕЛИКІ ГРОШІ
ВЕДЕ КАМПАНІЮ
З ДИСКРЕДИТАЦІЇ ЗМІ

За півтора року до виборів влада чи її представники пробують зменшити вагу авторитетних ЗМІ, але це навряд чи підірве довіру до них українців. Про це 17 вересня заявив директор Інституту медіа права Тарас Шевченко.

За словами експерта, абсолютно не дивно, що за півтора року до президентської кампанії розпочалася кампанія з дискредитації ЗМІ. «Очевидно, що за цим стоїть влада або її представники... Не дивно, що вони за півтора року до виборів почали робити певні спроби зменшити вагу ЗМІ, дискредитувати або й просто вивести з рівноваги. Думаю, такі речі плануються як довгострокова кампанія. Тому, на жаль, це триватиме», – зазначив Шевченко. На його думку, очевидно, що хтось витрачає великі гроші, «щоб спробувати втрутитися в інформаційну картинку України». Також експерт зауважив, що такі методи боротьби з незалежними і авторитетними ЗМІ не нові. «Зокрема, розповсюдження підроблених тиражів видань використовувалося неодноразово. Крім цього, відомі й методи зливу підслуханих розмов, в яких потім змішують правду з неправдою, щоб дискредитувати ЗМІ. Тому нічого нового насправді ми не побачили. Хіба можемо відзначити більш масштаби і серйозніше планування кампанії на довгострокову перспективу», – зазначив Шевченко.

Як відомо, останнім часом у кількох регіонах було поширено газети з назвою та логотипом інтернет-видання «Українська правда», неправдивою інформацією у вихідних даних

газети та текстами, які ніколи не виходили на сайті «Української правди». УП офіційно заявила, що газета є фальшивкою та готує заяву до правоохоронних органів.

ПЕТРО МЕЛЬНИК
ВТІК ДО АМЕРИКИ?

Знайомі обвинуваченого в хабарництві экс-ректора Податкової академії Петра Мельника анонімно розповіли про його багаторічну підготовку до втечі за кордон. За словами друзів зниклого ректора, він зайнявся підготовкою ще в 2004-2005 роках, коли проти нього хотіли порушити справу щодо фальсифікації на виборах. Тоді Мельник купив нерухомість у Литві, а тому автоматично міг стати громадянином цієї країни.

При цьому народний депутат України Геннадій Москаль упевнений, що розшукуваному вдалося обійти всіх українських слідчих. «Мельник виявився дуже вправним актором, перехитривши й режисера, й постановника кримінального переслідування проти своєї особи. Всі чудово розуміли, що з його зв'язками, альтернативи взяттю під варту немає. Коли ж з'явилося рішення суду про домашній арешт в Ірпені, стало зрозуміло, що йому дають втекти. Весь Ірпінь – то феодальна вотчина Петра Мельника, де йому винен кожен зустрічний і поперечний, не дивно, що міліціонери явно прикинулися, ніби втеча стала для них несподіванкою», – вважає політик. Він запевняє, що достовірно відомо як Мельник перетнув кордон Білорусі, там його затримали, проте пропустили далі після «дзвінка високого начальства з Мінська». Далі ректор нібито проїхав в одну з прибалтійських країн, імовірно, все ту ж Литву, звідки вилетів до США без візи, як громадянин однієї з країн Євросоюзу. Г.Москаль стверджує, що нині П.Мельник, який зняв з ноги спеціальний браслет, що дозволяв міліції відстежувати місце його перебування і втік з-під домашнього арешту, перебуває в містечку Сан-Маркос (штат Каліфорнія) з паспортом громадянина Литви. Цю інформацію підтвердили і в Генеральній прокуратурі України.

ЯНУКОВИЧ ПОКРИВАЄ
ЗАМОВНИКІВ УБИВСТВА
ГЕОРГІЯ ГОНГАДЗЕ

Адвокат вдови Георгія Гонгадзе Валентина Теличенко впевнена, що президент Віктор Янукович причетний до приховування імен замовників убивства загиблого журналіста. Про це вона заявила в ефірі «5 каналу».

В.Теличенко вважає, що Янукович свідомо не дає притягнути до відповідальності замовників убивства журналіста, навіть незважаючи на заяви першого заступника генпрокурора

Рената Кузьміна про наявність достатньої кількості доказів причетності колишнього президента Леоніда Кучми до вбивства Гонгадзе.

«Якщо зібрано досить доказів – то чому не підготовлене повідомлення про підозру? Ясно, що не генпрокурор Пшонка тримає за руку Кузьміна й не дає йому вручити повідомлення про підозру замовнику вбивства Гонгадзе, ясно, що воля йде вище, ніж Пшонка», – вважає Теличенко. «Напевно, з президентом Януковичем це узгоджується, у цій конкретній справі ключові рішення приймаються на Банковій», – додала адвокат. Вона припускає, що в такий спосіб Янукович має можливість маніпулювати темою вбивства Гонгадзе у своїх політичних інтересах, а також впливає на дії Кучми та його зятя олігарха В.Пінчука.

У зв'язку з 13-ю річницею трагічної загибелі Г.Гонгадзе на Майдані Незалежності в Києві відбувся 16 вересня вечір пам'яті. У центрі столиці зібралися кількості небайдужих громадян, щоб згадати всіх загиблих в Україні журналістів. На мітингу зачитали імена усіх журналістів, які загинули в Україні, виконуючи свій професійний обов'язок. Після цього їх пом'янули хвилиною мовчання.

Подібні акції відбулися також у Львові та Харкові.

УНІКАЛЬНА ВИСТАВКА
ІКОН

У Національному заповіднику «Софія Київська» завершилася виставка ікон, присвячена 1025-літтю хрещення Київської Русі. Виставка репрезентувала твори українського іконопису з колекцій вітчизняних музеїв та приватних збірок. Вона експонувалася в рамках масштабного міжмузейного проекту «Свята православної церкви».

У проєкті взяли участь Національний художній музей України (Київ), Національний архітектурно-історичний заповідник «Чернігів стародавній», Музей історії Києва, Чернігівський обласний художній музей ім. Григорія Галагана, Музей волинської ікони (Луцьк) та приватні колекціонери.

Як відзначили в заповіднику «Софія Київська», багато музеїв зберігають у своїх фондах рідкісні твори українського іконопису, що майже не відомі пересічному глядачеві. Ця виставка дала можливість побачити більшість ікон вперше. Наприклад, 70 ікон з колекції іконопису з фондів Музею волинської ікони. В такому обсязі ця збірка експонувалася вперше. Дуже розмаїто було представлено Чернігівщину: від професійного іконопису чернігівської школи до старообрядницької ікони, що також побутувала в цьому регіоні. Крім того, на виставці можна було побачити списки (копії) найбільш шанованих в Україні чудотворних ікон – Богоматері Володимирської та Печерської (Свенської) з Музею історії Києва. Всього на виставці було представлено майже 150 ікон.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

3-ЗА ҐРАТ

— Юліє Володимирівно, Ви не давали жодних інтерв'ю більше року. З чим це пов'язано?

— Я не мала змоги оперативно відписати усі очікувані від мене інтерв'ю. Мушу визнати, що в'язниця — це інший, потойбічний світ. В'язниця переплавляє, перепрограмує людей. Всіх по-різному, але цей процес нікого не оминає. В'язниця виховує мінімалізм, лаконічність та вивертає з кожної твоєї клітини ту справжність, яка притаманна людині від народження, але трагічно втрачається з роками під тиском життєвих обставин.

Саме в'язниця позбавила мене бажання комусь щось доводити, конкурувати у написанні вдаливих інтерв'ю або кмітливих блогів. Що від цього змінюється? Якщо я можу чимось допомогти своїй країні, я неодмінно це зроблю, але точно не буду змагатися у кількості даних інтерв'ю.

— Складається враження, що Ви свідомо обмежуєте себе у спілкуванні з пресою, оскільки не відвідуєте навіть засідань суду у Харкові, де Ви гарантовано мали б таку можливість. А крім того, не відвідуючи засідань, Ви гальмуєте можливий розгляд цієї справи у Європейському суді. Чи не змінили Ви думки і чи все ще не плануєте брати участь у цих засіданнях?

— Я думала, що офіційна пропаганда може дезорієнтувати лише людей, далеких від політичних залаштунків, але точно не досвідчених журналістів. Шкода, що це не так... Невже можливо серйозно вважати, що я, як Овод у романі Войнич, керую власним розстрілом? Невже можливо підозрювати, що я даю адміністрації президента вказівки, коли мене везти на суд, а коли ні, коли порушувати проти мене чергові кримінальні справи, а коли їх закривати? Коли Віктору Федоровичу потрібно було зробити черговий крок проти мене, то суд повним складом — з усіма секретарями, стенографістками, прокурорами та мантиями — просто приїздив до мене в тюремну камеру Лук'янівського СІЗО та проводив «судове засідання» безпосередньо біля мого лікарняного ліжка.

Турботливі прокурори власноруч підносили мені знеболююче та міряли пульс, щоб я дотягнула до кінця цього дивного засідання, яке тривало більше десяти годин. Це була перша і єдина практика проведення судового засідання безпосередньо у тюремній камері за часів незалежної України. Ви думаєте, що це відбулося за моєї згоди? Ви думаєте, я дала команду так робити?

Влада вже давно й свідомо не доставляє мене на судові засідання з двох причин. По-перше, стало очевидно, що стратегія

застосування політичних репресій як засобу ліквідації політичної конкуренції виявилася провальною. Опозиція від цього стала сильнішою, а ініціатори репресій втратили значну частину авторитету і в Україні, і за її межами. Політичні репресії проявили слабкість та неадекватність Віктора Януковича в очах демократичного світу та мислячої частини нашого суспільства. Можливо, він це теж відчув і поки що взяв паузу та шукає вихід. Саме тому судові засідання проводяться як пропагандистський захід, хоча реальні процесуальні дії призупинені. По-друге, мене не доставляють до суду, бо будь-яке судове засідання для політв'язнів стає публічною політичною трибуною.

— Прокуратура припинила слідство у справі вбивства Євгена Щербаня. Як Ви вважаєте, з якою метою це слідство розпочиналося? Як у Вас були стосунки зі Щербанем і за чийм замовленням, на Вашу думку, його вбито?

— Тяжкість кримінальних справ, які проти мене фабрику-

Акція солідарності з Юлією Тимошенко 5 серпня 2013 року біля Печерського суду в Києві

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «НАВІЩО ПОТРІБНА ДОРОГА, ЯКА НЕ ВЕДЕ ДО ХРАМУ»

Інтерв'ю (зі скороченнями) Юлії Тимошенко інтернет-виданню «Українська правда»

За два роки ув'язнення Юлії Тимошенко інтерес суспільства до неї підупав, але й сьогодні мільйони людей по всій Україні готові мітингувати заради її звільнення

ються, прямо пропорційна страху Віктора Федоровича програти мені президентські вибори в 2015 році. Справа Щербаня — це його відчайдушна спроба утримати мене у в'язниці пожиттєво. Не всі помітили, що одночасно з порушенням проти мене справи Щербаня до Верховної Ради було внесено законопроект про відновлення смертної кари за вбивство. Страх президента настільки всеохоплюючий, що він готовий був навіть застосувати до мене розстріл. Очевидно, йому вчасно пояснили, що навіть для його всездозволеності це неможливо. Але вражає сутність його думок та емоцій.

Якщо в 90-х в Донецьку вони холоднокрівно вбивали своїх бізнес-конкурентів на лавочках, в під'їздах та на стадіонах, розчищаючи собі дорогу до великого монопольного бізнесу, то зараз вони, як тирані, прагнуть вже легально страчувати своїх політичних конкурентів для увічнення своєї влади. Нині вони хочуть вбивати не як у 90-х, краденими АКМ та ТТ, а привласненими судами, підтасованими законами, прокурорами-гопниками та іменем України.

Зараз справу Щербаня проти мене призупинено. Просто Віктор Федорович зрозумів, що поки рішення Єв-

ропейського суду з прав людини є обов'язковими для України, ця справа безперспективна. Я переконана, що вирок за нею буде досить швидко скасовано в Європейському суді, і це обернеться для президента України черговою всесвітньою поразкою та приниженням. Занадто ця справа абсурдна та грубо сфабрикована. Можливо, за правилами жанру, мені треба було б зараз кинутись виправдовуватися у своїй непричетності до справи Щербаня, але я цього не робитиму.

Ви запитуєте мене, за чийм замовленням вбито Щербаня? Думаю, що в цьому питанні легко з'ясувати істину. Сам Євген Щербань публічно сказав, хто прагнув його смерті. Подивіться його телеінтерв'ю, яке він дав перед самою трагедією.

— Приблизно місяць тому у ЗМІ з'явилася інформація про Ваш можливий виїзд на лікування до клініки Шаріте в Німеччину. Наскільки реальним був цей сценарій, від кого Ви отримували такі пропозиції, хто вів переговори з боку влади? Чи не вважаєте, що нині цей план стає дедалі більш примарним?

— Я ніколи не отримувала від представників української влади жодної офіційної пропозиції щодо лікування в Німеччині. Відповідно, я не можу коментувати,

що вони про це думають і наскільки це може бути реальним.

— Існує інформація, що Ваше звільнення вже не є для Європи основною умовою підписання з Україною угоди про асоціацію. Чи вірите Ви досі у своє звільнення?

— Я вірю в підписання угоди про асоціацію між Україною та ЄС, і цієї віри для мене досить. Сьогодні у мене немає сумнівів, що попри глобальну протидію, історичний європейський вибір України вже відбувся, що Україна гарантовано підпише угоду про асоціацію і швидше, ніж ми думаємо, стане повноправним членом Європейського Союзу.

Безумовно, розслабитися не варто, але й сумніватися в тому, що наше європейське самовизначення відбулося, теж немає підстав.

Але за 22 роки незалежності ми побудували таку державу, в якій не існує жодної інституції, жодної сили, жодної системи, яка б могла ефективно, посправжньому захистити нашу свободу, демократію, справедливість, права людини, власність, фінанси та інтереси держави від неадекватних лідерів. Сьогодні ми всі покладаємося на допомогу та вплив цивілізованого демократичного світу. Ми самі, на жаль, поки що не здатні протидіяти натиску диктатури. Треба це чесно визнати.

Нам ще доведеться після 2015-го року побудувати таку країну, яка вже більше ніколи не залежатиме від вроджених патологій однієї людини та її численних родичів і друзів.

— **Іноді складається враження, що не тільки владі, а й Вашим соратникам вигідно Ваше перебування за ґратами. Чи не здається Вам, що об'єднана опозиція просто використовує Ваше ім'я як щит, не докладаючи достатніх зусиль для Вашого звільнення?**

— Це фальшива й хибна ілюзія, яку тонко насаджує влада з метою дискредитації опозиції.

Президентська виборча кампанія вже йде повним ходом. У країні є щонайменше п'ять кандидатів у майбутні президенти України. Вони вже конкурують між собою. Частина з них сприймає мене як конкурента, і, до речі, навряд чи я їм як конкурент подобаюсь.

Говорю про це без жодного моралізаторства. Це природньо, така сутність політики. Але людина відрізняється від тварини як мінімум тим, що не їсть собі подібних, а завжди зберігає людське обличчя й людську душу, не переступає межу, як це зробили по відношенню до мене.

Я щиро дякую всім лідерам опозиційних партій за те, що незважаючи на політичну конкуренцію в демократичному таборі, у них вистачає людяності, гуманності та відповідальності все ж таки всіма силами визволяти з-за ґрат свого політичного конкурента. Ефективно вони це роблять чи ні?.. Так, як можуть. Без фальші. Не терактами ж воювати з режимом.

Я не можу вимагати від опозиції, щоб вони пересіли з депутатських крісел у танки та розпочали військові дії на Банковій за визволення політв'язнів. Їм зараз потрібно, перш за все, сконцентрувати свої сили на завданні смертельного удару по правлячій клановій родині та усунути її від влади. І якщо їм потрібна моя допомога як щита, або як прапора, чи як поради — я завжди поруч, без будь-яких умов і амбіцій. Тільки б вистачило у всіх нас мудрості, сил, жертвовності, організаційної міцності. Тільки б забракло нам усім цієї проклятої гордині, щоб зберегти Україну для нашого народу.

А поки що я бачу? Що правляча орда хазяйнує в нашому домі, принижує наших жінок, розпинає наших батьків, виносить з наших осель останні родинні реліквії, пожирає майбутнє наших дітей. А ми всі поступово, в силу різних причин, компромісно ідемо до них у полон та тремтячими руками віддаємо їм ключі від наших духовних фортець та храмів. Кожного дня ми всі своєю бездіяльністю наближаємо точку неповернення до свободи. Імітація усунення диктатури та її справжня ліквідація родом з різних планет.

Я нікого ні в чому не звинувачую. Просто правляча кланова «Сім'я» процвітає та нівежить нашу країну, а це означає, що ми всі, я маю на увазі і себе в тому числі, не виконуємо свій громадянський обов'язок, або виконуємо його кепсько.

— **Чи не вважаєте Ви, що втратили вплив на партію та українську політику загалом?**

— Можливо, хтось хотів би, щоб я зараз рвонула на собі вишиванку та почала гаряче доводити, що я не втратила політичного впливу. Мені це не потрібно. У мене немає амбіцій комусь щось доводити. Правда в тому, що я маю певний досвід, а як наслідок — і своє бачення нинішньої політичної ситуації, тактики й стратегії діяльності демократичних сил. Безумовно, багато що в політиці я робила б інакше.

В Україні ніколи не було при владі такого небезпечного угруповання. Це біда такого масштабу, яка потребує зовсім інших доктрин боротьби. Нині я особисто їх не можу проводити, а самих лише порад замало. Але я мушу всі ці бар'єри здолати. Зі мною — моя родина, моя команда, мільйони українців. Я

винен стати єдиним кандидатом від усіх опозиційних сил на наступних президентських виборах? На мій погляд, відповідь очевидна — той з опозиціонерів, хто перемаже всіх інших в першому турі. Це чесно, прозоро, демократично. Це єдино можливі всенародні праймериз.

Я противниця висунення єдиного кандидата в президенти України від опозиції в першому турі виборів. Демократична опозиція не має права програвати наступні президентські вибори — це неприпустимо. У той же час і режим навіть не допускає

Юлія Тимошенко вірить, що об'єднана опозиція буде монолітною до кінця

Наметове містечко на Хрещатику з вимогою звільнення Юлії Тимошенко діє вже майже два роки

відчуваю повну єдність з ними, і ми знайдемо той єдиний шлях, який приведе нас до храму. Бо навіщо потрібна дорога, якщо вона не веде до храму.

— **З'їзд об'єднаної «Батьківщини» висунув Вашу кандидатуру на посаду президента. Чи не є це висунування суто номінальним, враховуючи Вашу судимість та ув'язнення, а також враховуючи президентські амбіції Арсенія Яценюка та ще двох опозиційних лідерів? Хто саме, на Вашу думку, повинен стати єдиним кандидатом від усіх опозиційних сил на наступних президентських виборах?**

— Давайте залишимо поки що мою участь у президентських виборах за рамками цього інтерв'ю. Час усе розставити по своїх місцях. Для мене честь, що об'єднана опозиція «Батьківщина» визначила мене кандидатом на найвищу посаду в державі. Я намагалася ніколи не підводити країну.

Важлива друга частина вашого запитання — хто саме по-

думки про свій відхід від влади, бо сприймає це як свою фізичну смерть.

Наступні президентські вибори будуть найжорстокішими та найбруднішими за всю історію незалежної України, і різниці між учасниками другого туру складатиме лічені голоси. Помилки з нашого боку неприпустимі.

Саме тому я вважаю, що ключовою стратегією майбутніх виборів є забезпечення максимальної демобілізації виборців Януковича та в той же час гарантування радикальної мобілізації всіх прихильників демократичних сил. Я наполягаю на тому, що висунення єдиного кандидата від опозиції вже в першому турі повністю зламає цю переможну стратегію та забезпечить обрання Януковича на другий термін.

Я впевнена, що в другий тур вийде саме кандидат від «Батьківщини» — це переконливо підтвердили останні парламентські вибори. І не треба вигадувати якісь штучні соціологічні маніпуляції. Найкраща соціологія — це

останні парламентські вибори, де «Батьківщина» отримала 25%. В першому турі президентських виборів результат нашого кандидата буде не меншим.

— **Ви підтримали Яценюка на посаді голови політради партії. Чи не боїтеся, що в підсумку він повністю отримає вашу політичну силу у своє підпорядкування? Як Ви розцінюєте постійний процес відтоку «тушок», якого зазнає фракція «Батьківщина» під керівництвом Арсенія Яценюка і за допомогою депутата Миколи Мартиненка?**

— Наше об'єднання з «Фронтом змін» та партією «Реформи і порядок» — це правильне, виважене, стратегічне рішення. Я рада бути в одній команді з Арсенієм Яценюком, Сергієм Соболєвим, Борисом Тарасюком та їхніми однодумцями.

Нині я працюю над другою хвилею партійного об'єднання. Ми будемо ще потужнішими, ще ефективнішими, ніж сьогодні. Я нікому не дозволю розхитувати нашу з Арсенієм єдність. Я знаю, що він теж не дозволить.

У політиків, які мають загальнонаціональну підтримку людей, не може існувати побоювань відносно проблем в партії. Я добре знаю нашу внутрішньопартійну ситуацію, і мені просто смішно чути про те, що хтось у когось відбере партію. Мені здається, що це примітивний підхід до оцінки нашої команди. А, вірніше, примітивна пропаганда...

Що стосується «тушок»... Від зради завжди буває прикро. Але ми помилково призначаємо винних. Винні не ті, хто з довірою та щирим серцем запросив своїх членів команди для роботи у Верховну Раду. Ви розумієте, що людям вірили, їх приймали за своїх, їм довірили захищати країну. Хіба можна докоряти тим, хто з відкритим серцем довіряє іншому?

Проблема «тушок» — це проблема політичної корупції, яку в парламенті інституціонували ключові-арбузови-льовочкині. Це свідоме розбещення шаленими грішми слабких та недовідених людей, які не мають внутрішньої міцності протистояти спокусам. За купівлю «тушок» треба карати саме владу, на кшталт того, як карають винних у розбещенні неповнолітніх, а не карати тих, хто розраховує

на порядність своїх колег. А про самих «тушок» мені нічого не хочеться казати, це як у в'язницях: є політичні, а є .., назовемо їх «нешасними». Останніх не вважають за людей, їх викидають з кожної тюремної камери, з ними навіть не вітаються. Давайте розраховувати в боротьбі на тих, хто вміє тримати удар, а не на «тушок», яких зробили глибоко нещасними. Їхньої честі вже не врятувати.

— **Які помилки у діяльності опозиції Ви бачите?**

— Я не помилок опозиції побоююсь, помилки — це їхній досвід, це джерело їхньої майбутньої сили. Я боюся, що суворе громадянське суспільство, вимогливі журналісти, мудрі політологи, талановиті гумористи заб'ють цю опозицію ще в колісці за те, що вона народилася не бездоганною. Так, вона народилася такою, якою змогла народитись у цьому форматі суспільства, в цих драконівських умовах, які їй запропонували. Але якщо накинутися на неї всією громадою — вона може не вижити.

Дайте опозиції шанс. Бо ви б'єте не по ній, а по собі. Своє майбутнє публічно розстрілюєте. Якщо диктатуру буде встановлено остаточно, у вас більше не буде тієї різниці потенціалів, на якій більшість фахівців від політики сьогодні заробляє гроші. Я вже не говорю про інші незручності, які всім принесе диктатура. Дуже прикро іноді читати в незалежних ЗМІ приблизно таке формулювання: «Так, влада погана, ми це знаємо, до цього немає що додати, а ось опозиція, за яку ми голосували...» і далі бруд на трьох сторінках.

А щодо помилок опозиції... Здається, минулі помилки вже «перетерли» безліч разів. Важливо усвідомити ті ризики, які можуть призвести до помилок у майбутньому. Мені здається, що треба невідкладно зробити чотири ключові речі: розпочати консолідовану, публічну боротьбу проти будь-яких змін до Конституції, які дозволять Януковичу повністю узурпувати владу; підняти на найвищий публічний рівень вимогу скасування антиконституційного закону «Про всеукраїнський референдум»; консолідовано, від усіх опозиційних сил внести спільні поправки до закону «Про вибори президента України»; не можна здати окупантам також Київ — треба негайно визначити єдиного кандидата на посаду мера Києва та в будь-якій спосіб домогтися невідкладних виборів мера та міськради.

І головне — не може бути ніякого, навіть дріб'язкового взаємопоборювання між опозиційними партіями. Що б не відбувалося, як би не завершилися президентські вибори, «Батьківщина», «Свобода» та УДАР мусять залишатися єдиною та непохитною командою, шансом на Україну без диктаторів та кланів.

Інтерв'ю провела Оксана Денисова

Українська Католицька Церква Св. Миколая St. Nicholas Ukrainian Catholic Church

217 President St., Passaic, NJ 07055 www.stnicholasucc.org
За подальшою і докладнішою інформацією Дзвонити: 973-471-9727

Гість фестивалю
Павло Доскош

Народний артист України

**Thirtieth
Picnic - Festival
SEPTEMBER
- 22 -
ВЕРЕСЕНЬ**

Sunday • Неділя
ФЕСТИВАЛЬ- ЗАБАВА

ПОЧ. 12:00 noon

ВСТУП - \$5:00

ГУРТИ;
ЧЕРЕМОШ
ЗБРУЧАНИ

ГОЛОВНИЙ СПОНСОР:

Fun for all ages! Come one come all!

**Ukrainian Food
Zabava! Vendors
Music & Art
Face Painting
Games &
Bouncy House**

renowned artist
Bohdan Borzemski
A Solo Exhibition
and sale

All proceeds of art sale
benefit our school

РІЗДВЯНИХ КАРТОК

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

Ще не завершилося літо, а ми вже мріємо про Різдво. Можливо, Ви думаете, що то завчасно, але цього року Український Народний Союз звертається з новою ідеєю проєкту святкових карток-листівок й оголошує конкурс для дітей.

Відтак, УНСоюз ласкаво заохочує дітей надсилати свої малюнки на тему Українського Різдва:

група -1: діти віком 6-12 років
група -2: діти віком 13-18 років

Приймаються оригінальні твори, найкращі з яких буде відібрано спеціальним журі й рекомендовано до друку.

Тематика повинна віддзеркалювати ідею Українського Різдва.

Твори-переможці буде включено в Різдвяний проєкт УНСоюзу, завдяки якому щороку понад 150 000 карток надсилається до українських громад Америки, Канади та світу.

Весь дохід з продажу різдвяних карток призначено на розбудову «Союзівки», а також деякі датки – на збереження й розвиток газет «Свобода», «Ukrainian Weekly» та Український Народний Фонд при УНСоюзі.

За додатковими інформаціями, правилами, вказівками та заявками просимо звертатися до Оксани Третьяк за тел: (973) 292-9800x3071 або електронною поштою: oksana.trytjak@verizon.net або ukrainiannationalassociation.org/Children'sChristmascardcontest.

Твори приймаються не пізніше 15 жовтня 2013 року. Прохання вказувати на конвертах: Ukrainian National Association, 2200 Route 10 W, Parsippany, NJ, 07054, до уваги Оксани Третьяк (Attn. O. Trytjak).

ГІСТЬ ЗАБАВИ
Народний Артист України
ПАВЛО ДОСКОЧ

FALL

—

ZABAVA

SATURDAY, SEPTEMBER 28th, 2013 at 8:30PM
ST. GEORGE SCHOOL AUDITORIUM,
215 East 6th street, New York, NY 10009

ОСІННЯ ЗАБАВА

З ГРУПОМ "ЧЕРЕМОШ"

ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ,
28-го вересня, 2013р
Поч., о 8:30 год, вечора

В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА
215 EAST 6TH STREET, NYC

ADMISSION / ВСТУП : \$30.00

СТОЛИ МОЖНА ЗАМОВЛЯТИ

ЗА ТЕЛ: 917-620-7256

212-674-3592

ПОДІЯ

XX Форум видавців, який відбувався 10-15 вересня у Львові став головною книжковою подією країни. Бо альтернативи йому в Україні майже немає й літературно-книжковий світ живе від форуму до форуму. Ось яким видався ювілейний форум у цифрах, враженнях та фактах.

Протягом тижня на Форумі відбулося 819 різних «заходів», з них 313 у рамках Літературного фестивалю, 18 – у жіночій програмі, 30 дискусій, 284 автограф-сесій. У Форумі взяли участь 280 видавництв і книгарень та 49 тисяч осіб з 23 країн світу.

Найбільше нагород отримала серія з 15 книжечок «Підризна література» від газети «День». Головний сюрприз церемонії – не один, а 3 гран-прі: «Фізика майбутнього» Мічіо Кайко, «Малевич» Жана-Клода Маркаде, «П'ятикнижжя» Грицька Чубая.

Головне розчарування – премія не має ані грошової відзнаки, ані навіть рекламних наліпок переможця.

Найвідомішою письменницею України визнано Ліну Костенку – її ім'я знають 42 відсотка мешканців України.

Графік письменників та спеціальних гостей форуму був розписаний майже похвилино. Емма Андіївська (Німеччина) та Юрій Тарнавський (США) провели кілька лекцій про свою творчість та роздали автографи. Марія Матіос кілька разів на день роздавала автографи у різних видавництвах, де презентують її книги. Першу книгу авторка, за традицією, дарує чоловікові-читачу та ставить автограф.

Польський письменник Януш Вишневський уранці 14 вересня зустрівся із жінками – журналістками на прес-сніданку, а в обід уже спілкувався із читачками у конференц-залі. Він привіз в Україну книгу «На Фейсбуці із сином...»

Презентація «П'ятикнижжя» Грицька Чубая

ЧАС ЧИТАТИ

У Львові відбувся XX форум видавців

Автограф Романа Іваничука – автора роману «Торговиця»

Перформанс від «жлобарту» – спільний проект видавництва «Наш Формат» та Союзу Вільних Художників «Жлобологія».

про лексикографічні та історичні видання. У наш час симулякрів та всезагальної профанації це не може не тішити. Можна також порадити, що такий блискучий художник, як Іван Остафійчук, має тепер альбом-монографію. Якби кожен із кращих художників України мав таку форму презентації в суспільстві, постала б в цілості українська малярська й графічна традиція, як одна з найпотужніших у Європі.

Олександра Коваль, президент Форуму видавців:

– Нещодавно я зустрічалася з топ-менеджерами великих компаній, які навчаються в Києво-Могилянській бізнес-школі. З двадцяти осіб лише один сказав, що знає про Форум. Припускаю, тому, що сам зі Львова. Всі інші сказали, що наш захід нецікавий для споживачів їхньої продукції, а тому нецікавий і для них, або ж ми його неправильно позиціонуємо. Інакше вони про нього знали б, тому що слідкують за тим, що справді «круте». Я засмутилася і злякалася таких умовисновків...

Марія Матіос, письменниця:

– За власними спостереженнями я переконалася, що українці люблять читати, але більшість із них лінькуваті. Чомусь середньостатистичному українцеві простіше витратити час і гроші на посиденьки в ресторанах і кафе замість того, щоб піти в книгарню й купити книгу, яку потім можуть читати поколіннями. У цьому зв'язку Форум видавців може розворушити українців...

Соціологічна компанія GfK Ukraine презентувала на Форумі результати дослідження «Читання книжок в Україні», в якому влітку 2013 року взяли участь понад 1000 респондентів по всій країні. Після оприлюднення детального звіту стала відома цікава інформація щодо ставлення українцями до мови книг. Хоча серед дорослих читачів лише 28% вказало, що люблять читати українською, 42% обрали б саме український, а не російський переклад, якби той коштував дешевше. У цілому ж, в Україні читають сьогодні книги лише 49 відсотків населення, витрачаючи на придбання літератури 31 гривню на рік. Сумно...

Вл. інф.

Публічна лекція Зігмунда Баумана (Польща) «Невелике доповнення до довгої соціальної історії часу»

У конкурсі «Найкраща книга Форуму видавців-2013» змагалися 398 книжок від 87 видавництв. Почесним гостем цього року була Польща, яку представляла делегація з 48 осіб, включно з Кшиштофом Зануссі.

Рекорд з продажу встановили брати Капранови, продавши 3 300 примірників книжки «Мальована історія незалежності України» (видавництво «Зелений Пес»). На 2-му місці – «Черевички Божої Матері» Марії Матіос (видавництво «Піраміда») – 2 600 примірників.

Форум відвідали й чимало політиків. Андрій Садовий, міський голова Львова, купив майже 20 книжок. Художні – Степана Процюка «Маски опадають повільно», Наталки Бабіної «Рибгород», навчальні – Митрополита Андрея Шептицького «Заклик до покаяння», Іва Аньеса «Підручник із журналістики» та кілька дитячих.

Юрій Луценко вподобав нові твори з автографами Андрія Куркова, Юрія Винничука, Андрія Кокотюхи, Романа Івани-

чука, а також гран-прі форуму – «Малевич» Жана-Клода Маркаде. Арсеній Яценюк придбав за 200 гривень книжку 9-річного поета, сироти Максима Білецького, книгу Левка Лук'яненка «Сповідь у камері смертника» та новий твір Марії Матіос «Черевички Божої Матері». Враження ж від Форуму, судячи з відгуків, різні: захоплені, романтичні, феміністичні, песимістичні, спонукаючі до роздумів...

Оксана Пахльовська, письменниця, професор Римського університету «Ла Сап'єнца»:

– Загалом імпонує увага до серій як до довготермінових проектів. Публіцистичні серії «Дня» – вкрай актуальний проект на майбутнє. І так само в літературі: «Українська поетична антологія» та «Доросла серія» А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГИ. Загалом обрані книжки – просто дуже серйозні й часом навіть фундаментальні, особливо ж якщо йдеться

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

– Вітаємо з нагородою! Які враження від цьогорічного Форуму видавців у Львові?

– Фантастичні! Було багато-пребагато різних подій – книжкових презентацій, музичних і мистецьких відкриттів, сотні поетів, прозаїків, дизайнерів і друзів-видавців... Наше видавництво «Родовід» також провело дві презентації монографії Жана-Клода Маркаде «Малеви́ч» – у Національному музеї імені Шептицького – для публіки старшої й зрілішої та Центрі міської історії – для молодшої генерації. Зустрічі пройшли доволі велелюдно й цікаво: було чимало запитань до автора, багато цікавих дискусій.

– Жан-Клод Маркаде – автор передмови до українського видання «Малеви́ч». Чому ви вирішили взятися за цей проект? Адже, здається, про автора «Чорного квадрата» стільки написано, видано, відзнято...

– Про Казими́ра Малеви́ча справді видрукувано в світі досить багато – сотні книг різними мовами. Особливо в Росії, але в жодній не сказано, що Казимир Малеви́ч народився в Києві, до 17-18 років жив в Україні, а найголовніше – ідентифікував себе українцем – про це він сам пише в автобіографії, вже в зрілому 30-літньому віці й наприкінці життя. В Україні ж видрукувано лише один збірник статей про Малеви́ча під редакцією професора Дмитра Горбачова – в 2006 році. До слова, єдину виставку творів художника було влаштовано в Києві в 1930-му році самим Малеви́чем.

– Але ж загальновідомо, що він народився в польській родині, причому шляхетсько-польського роду були і батько, і мати?

– Справді Казимир Малеви́ч народився 23 лютого 1879 року в Києві у польській родині, але більшу частину свого дитинства провів у селах Поділля, Слобожанщини та Сіверщини, де батько працював управляючим на цукроварнях. Рідними для нього були дві мови: польська, якою спілкувалися в родині, й українська, якою розмовляв із друзями. Уже дорослий, він пересипав свою російську українськими та польськими словами й приказками.

Йому подобалися барвисті селянські строї українських дівчат, плахти з вишуканим геометричним візерунком, смугасті строкаті рядна на долівках,

українські народні промисли. Мистецтвознавці роблять висновки, що, можливо, саме звідти походять колорит і геометрія творів Малеви́ча. «Я наслідував усе життя селян. Село займалося мистецтвом (такого слова я не знав тоді). Точніше кажучи, вироблялися такі речі, які мені були до вподоби. У цих речах і чаїлася вся таїна моїх симпатій до селян», – писав Малеви́ч в автобіографії. Коли ж радянська влада почала нищити українське селянство він почав малювати їх ляльками-калічками на жовто-блакитному (як український прапор) тлі. Одна така трагічна картина навіяна піснею «При дорозі хрест високий, кров'ю обілляний».

– Чесно кажучи, взявши в Києві до рук ваше видання «Малеви́ч» й побачивши там на перших же сторінках писанки з колекції нью-йоркської мисткині

Лідія Лихач (праворуч) отримує головну премію Х Форуму видавців у Львові

якось пожартувала, оглянувши наші видання на німецькому книжковому ярмарку: «Це ж не бізнес, а культурна діяльність!» І щоб видрукувати кожну таку книгу, потрібно роздобути чи заробити кошти. Я надзвичайно горджуся тим, що вдалося створити неформальне коло друзів «Родоводу», в якому майже на кожну книгу знаходимо підтримку. Полягає вона в тому, що наші друзі наперед купують певну кількість примірників – для себе, приятелів, на подарунки, а ми вдячно зазначаємо їхні імена в книзі.

Бувають і просто щасливіші моменти, як наприклад, підтримка видань «Родоводу» Нью-Йоркською кредитівкою «Самопоміч», за що я безмежно вдячна її президентові Богдану Курчаку та Любомиру Зелику, колишньому голові Ради директорів. Я також вдячна за велике зацікавлення книгами нашого

КАЗИМИР МАЛЕВИЧ ТА ЙОГО «РОДОВІД»

Серед переможців цьогорічного ХХ Форуму видавців у Львові й україномовне видання «Малеви́ч» (гран-прі), яке побачило світ у київському видавництві «Родовід». Про проект «Малеви́ч і Україна» наша розмова із засновницею й директоркою видавництва Лідією Лихач

Софійки Зелик та українські вишивки, перше, що спало на думку: «Світова, так би мовити, критика знову дорікатиме, що, мовляв, ці українці вже й Малеви́ча собі хочуть привласнити...»

– Українці привласненням чужого – чи то земель, чи то слави – якраз «хворіють» найменше. Що ж до українськості Казими́ра Малеви́ча, то, напевне, найкращою відповіддю на такі закиди буде цитата з передмови Жана-Клода Маркаде, фран-

ки або «школи»: петербурзька, московська і українська (до неї належать Олександр Екстер, Давид і Володимир Бурлюки, Архипенко, Малеви́ч, Баранов-Россіне й, почасти, Ларіонов і Татлін)».

Власне, «Малеви́ч» за форматом – це художній альбом, а за змістом – детальна творча біографія одного з найвідоміших авангардистів ХХ століття, який мав українське коріння.

– Який Казимир Малеви́ч у твоєму особистісному сприйнятті?

– Надзвичайно приємно, що цей унікальний самородок у мистецтві ХХ століття – киянин, українець. Хоча професор Маркаде називає його польсько-українсько-російським митцем і з цим важко не погодитися.

– Усі проекти-книги, що побачили світ у видавництві «Родовід», – знакові, помітні: «Мамай», «Українські митці Парижу. 1900-1939», «Харківська пейзажна школа», «Катерина Білокур» в трьох книгах... Але водночас і дуже коштовні (в обох сенсах). Як вдається роздобувати кошти на такі проекти?

– Справді, ми намагаємося видавати вершинні здобутки українського мистецтва від найдавніших часів (серія «Давня скульптура і пластика» під редакцією Ростислава Забашти) до творчості сучасних митців (наприклад, Наталки Гусар, канадійки українського походження). Готувати такі проекти і довго, й витратно. Одна знайома, видавець з великого харківського видавництва,

видавництва Українському музею в Нью-Йорку та тому культурно-мистецькому середовищу, яке він творить. До речі, в крамниці музею завжди можна купити чи замовити книги «Родоводу», деякі видання ми підготували й видрукували спільно.

– І «Малеви́ча» можна купити в Українському музеї в Нью-Йорку?

– І «Малеви́ча» також.

– Наскільки знаю, ти живеш у штаті Міссурі, а працюєш у Києві. Як вдається жити на дві країни?

– За більш як два десятиліття років американського буття мені так і не вдалося стати американкою українського походження. Хоча в Міссурі більшість часу мешкає моя дорога родина – чоловік Білл, донька Стефанія та син Лука. Чоловік мене більше розуміє, ніж підтримує (жартую). Розуміє, бо він за фахом етномузиколог, понад десять років жив в Україні, видрукував українською мовою своє дослідження «Трансформація громадянського суспільства. Усна історія української селянської культури 1920-1930-х років». Але він не найбільший фан моєї «культурної діяльності». Напевне, за американськими мірками, це величезна розкіш і привілей віддавати стільки зусиль і часу справі, яка не приносить тобі матеріальних дивідендів. Якби моя «культурна діяльність» була б ще й «бізнесом», краще стало б усім. Тому моє життя – між двох країн, двох хат, двох берегів...

Розмову провела Катерина Боруш

У ГРОМАДІ

ЛЮБІТЬ ЇЇ ВО ВРЕМЯ ЛЮТЕ...

12 вересня в Українському Інституті Америки відбулося урочисте прийняття з нагоди 22-ї річниці незалежності України, організоване Постійним представництвом України при ООН, Генеральним консульством України в Нью-Йорку, за підтримки українських громадських організацій – УККА, СУА, кредитівок «Самопоміч» у Нью-Йорку, Української національної, СУМА в Йонкерсі, «Самопоміч» у Кліфтоні (штат Нью-Джерсі) та Українсько-американської спілки «Самопоміч» у Джерзі-сіті (Нью-Джерсі).

В урочистостях взяли участь лідери української громади та представники багатьох дипломатичних місій, акредитованих у Нью-Йорку. Окрасою вечора став виступ козаків-характерників з Міжнародної федерації бойового гопака під керівництвом Петра Велінця та Марії Пахолок, які беруть участь у фестивалях української культури Великого Нью-Йорка та святкуванні 225-ї

Фрагмент урочистостей з нагоди 22-ї річниці Незалежності України в Українському інституті Америки в Нью-Йорку

річниці посвячення у козаки засновника ВМС США, адмірала Джона Пола Джонса після великої козацької військово-морської перемоги над флотом Османської імперії.

Гості з України показали бойовий гопак – лицарське мистецтво захисників українського народу, яке гідно конкурує з

японським карате, китайським кунг-фу, грецьким панкратіоном, французьким саватом, американським кік-боксінгом, бразильським капу-ейро тощо.

Того ж дня урочисте прийняття з нагоди 22-ї річниці державності України відбулося в готелі Willard Intercontinental, історичній будівлі, яка знаходиться в

двох кварталах від Білого Дому та з 1850 року є одним з найпрестижніших готелів столиці США. Попередні прийняття проводилися посольством у таких престижних міжнародних та американських установах, як штаб-квартира Організації Американських Держав та Бібліотека Конгресу.

До присутніх з вітальним словом звернувся посол України в США Олександр Моцик, який відзначив, що Україна високо цінує стратегічний рівень відносин зі США та висловив вдячність за послідовну підтримку з боку Америки євроінтеграційних прагнень нашої держави.

У святкуваннях взяли участь представники Державного департаменту США, Конгресу, дипломатичного корпусу, бізнес-клі, провідних організацій української громади США, неурядових організацій, американської преси та українських авторитетних видань Сполучених Штатів.

У ході заходу гості також мали можливість ознайомитися з експозицією про науково-технічний потенціал України, а також науковий шлях видатного українського кібернетика В.Глушкова з нагоди 90-річчя від дня його народження. Прийняття було організовано за фінансової підтримки Американсько-Української ділової ради.

НАШ СОБОР ПОТРЕБУЄ РЕМОНТУ

Минулої неділі в Домі Державницьких організацій, що на Другій авеню в Нью-Йорку, також відбулися урочистості з нагоди 22-ї річниці Незалежності України.

Святкування розпочалися Службою Божою в Українській церкві Святого Юра, яку відправив отець Вернард Панчук, та молитвою за Україну й благословенням отця Теодозія Ільницького.

Перед святковим концертом з вітальним словом виступив Стефан Качурак, голова управи ООЧСУ й голова Ради директорів Української національної кредитівки, яка виступила головним спонсором цієї громадської імпрези.

Особливий резонанс викликала доповідь головного промовця Аскольда Лозинського, який нагадав слова Євгена Свєрстюка про те, що тепер, коли Україна незалежна, але окрадена, наш собор потребує ремонту:

«Нині, як ще ніколи в історії, кожен має бути людиною в людстві, щоб кожним нервом відчувати його болі й тривоги. Нині особливо кожен мусить почувати себе органічною часткою великого собору людської цивілізації, всім своїм єством бути пружним каменем у цьому соборі, щоб самовіддано тримати на собі його споруду... Нині кожен, хто це усвідомив, розуміє, що йдеться не про поетизацію вселюдського Собору, а передусім про цілком конкретні втілення його в собі, про вироблення власної індивідуальності як частки власного народу, як надійної опори для культури та духовного життя. І перед кожним – різка альтернатива – бути або

Головний промовець Аскольд Лозинський зі своєю матір'ю Марією Лозинською, почесною головою ОЖЧСУ

Ведуча програми, голова відділу ОЖЧСУ ім. Уляни Целевич в Нью-Йорку Наталка Качурак

Наймолодші учасники святкування-сумівці Олекса та Лук'ян Лавро

сином свого народу, або його лукавим наймитом і мародером.»

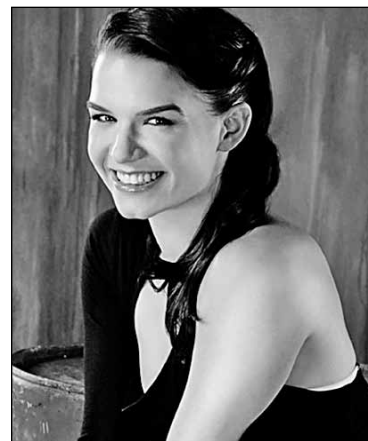
«Україна розпочинається з української родини», – ця фраза впродовж вечора повторювалася не раз і не раз учасники урочистостей підтверджували, що серед тих, хто організував це свято, так і є. Один за одним на святкову сцену, з великою любов'ю прикрашену Теклею Гнатишин та Галиною Рідкою, виходили представники різних поколінь родин Лозинських, Качураків, Лавро...

Ведуча Наталка Качурак, голова нью-йоркського відділу ОЖЧСУ ім. Уляни Целевич, з гордістю представила відновлений 41-й відділ Організації

оборони чотирьох свобод України, який діє при Українській католицькій церкві Святого Духа в Брукліні.

У концерті також взяли участь козаки-характерники з Міжнародної федерації бойового гопака й викликали неабияке захоплення публіки.

Ініціаторами й організаторами урочистого відзначення 22-ї річниці Незалежності України в Домі Державницького фронту виступили Об'єднання жінок оборони чотирьох свобод України ім. Уляни Целевич в Нью-Йорку, 2-й та 41-й відділи ООЧСУ, осередок СУМ ім. Тараса Чупринки та Окружна управа Союзу українок Америки.

ЯКЩО
ВПЕВНЕНИЙ –
ЗМОЖЕШ!

У США закінчився 10-й сезон популярного танцювального телешоу «So You Think You Can Dance», переможцем якого стала американка українського походження Емі Якима з міста Нортвіл (штат Мічиган). Цю перемогу вона розділила зі своїм партнером Фік-Шун Стегалом.

За доньку вболівали її батьки, які живуть в околиці Детройту. Дівчині лише 19 років. Вона почала танцювати в трирічному віці й нині танцює в стилі джаз, хоча скромно називає себе «початківкою».

Разом зі званням чемпіонки вона отримала винагороду в 100 тисяч доларів.

«Найбожевільніший момент у моєму житті! Дуже вдячна за можливість жити моєю мрією! Дякую всім за постійну любов і підтримку!» – написала Емі в своєму блозі на Facebook.

На знімку: Емі Якима – нова зірка американського танцювального шоу

Сторінку підготувала Катерина Боруш

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Золота осінь!

Чудова нагода завітати до нас.

Нові Сертифікати (CD)*: на 2 років – 1.40%; 5 років – 2.15%

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також! Криза минає.
Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть, заробите на різниці!

При 20% першому внеску (Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – 3.00%;

20 років – 3.75%; 30 років – 4.25%

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – 2.625%;

5 років – 2.875%; 7 років – 3.375%

*Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

**САМОПОМІЧ (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка**

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*
Car Loans from 0.99% APR*
Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

Головний спонсор: Selfreliance

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

5-го жовтня, 2013

Українсько-Американський Культурний Центр, Н.Дж.

60 North Jefferson Rd. Whippany NJ

11:30 год. ранку - 7:00 год. вечора

Забава 8:00 год. вечора - 1:00 год. ранку

Паркування і вступ на фестиваль безкоштовні

Знамениті українські танцюристи, співаки і музиканти

Оля Фриз, Іскра,

Бабаросин, Барвінок, Казка, Цвітка і інші

ДО НАС ЗАВІТАЄ ОЛІМПІЙСЬКИЙ БОКСЕР В'ЯЧЕСЛАВ ГЛАЗКОВ!

Смачні українські страви * Печене поросся
Кав'ярня і чудові домашні торти * Українське пиво
Ярмарок * Розваги для дітей
Вступ на забаву \$5; безкоштовно для молоді до 21 р.

За дальшими інформаціями:

Дзвоніть: 908-759-1771

201-317-8518

E-mail: syzo63@optonline.net

sanalod@verizon.net

ВЕЛИКІ УКРАЇНЦІ

Упродовж першої декади ХХ століття на світовій оперній сцені найбільшим визнанням користувалися чотири виконавці-чоловіки: Батістіні, Карузо, Руффо й Шаляпін. І тільки одна жінка була на рівні їхньої слави, а в чомусь і перевищувала її. Це була Соломія Крушельницька, талант якої впродовж багатьох років виблискував співом та грою на кращих сценах світу. «Незабутньою Аїдою, унікальною Джокоңдою, чарівною Чіо-Чіо-Сан, неперевершеною Галькою, ідеальною Брунґільдою, вражаючою Саломеєю, винятковою Лорелей, дивовижною Валкірією», – такими епітетами, захлинаючись від захвату, називала тоді Соломію Крушельницьку світова критика.

Вирушаючи після закінчення Львівської консерваторії на навчання до Італії, молода Соломія в листі до свого доброго приятеля Михайла Павлика, датованому 16 січня 1894 року, признавалася: «В мене відвага велику роль відіграє... Друга на моїм місці, не уміючи язиків світових, ані би не рушилася за поріг, а я нічого, приїхала ось де, а ні трошки не журюся, що заледви два слова по-влоґськи знала, то от за тих пару місяців вже й говорю, й читаю книжки. По-французьки також знаю два-три слова, по-німецьки – п'яте через десяте, по-анґлійськи дещо розумію; та що робити? Головою муру не проб'єш...»

Однак вже за рік до неї приходить успіх і зростає з кожним виступом. Насамперед від гарного, дзвінкого і приємного голосу, підсиленого на сцені витонченою грою, шляхетною поставою, прекрасною сценічною зовнішністю і якоюсь особливою принадністю. Але вище тих якостей стояло те, що співачка надзвичайно правдиво входила у настрій виконуючої ролі. Критики відзначали, що як у співі, так і грі Крушельницької відчувалися щирі почуття. Вона жила на сцені справжнім життям своїх героїнь і не було хвилини, коли б вона виглядала байдужою.

Італійський тріумф відчиняє Соломії Крушельницької двері до оперних театрів Польщі, Франції, Іспанії, Росії, Німеччини, Португалії, Єгипту, країн Південної та Північної Америки. В 1914 році з'явилися спроби запросити уславлену співачку до Метрополітен-опери в Нью-Йорку. Але воєнні події в Італії та особисті причини перешкодили їй прийняти це запрошення.

І все-таки Америка мала нагоду аплодувати їй. Соломія Крушельницька прибула до Нью-Йорка 20 січня 1928 року й ввійшла в американську історію як перша українська оперна зірка, яка виступила в США. Вона дала низку концертів у Нью-Йорку, Детройті, Чикаґо, Філадельфії, Пітсбурґу, Клівленді, а також канадських містах

Монреалі та Вінніпегу, приїхавши на запрошення українців. І хоч славетна співачка тут ніколи не виступала, її ім'я було добре відоме.

На виступи Крушельницької приходила найрізноманітніша публіка, по 2-3 тисячі осіб, які хотіла почути найкращу з найкращих і бодай трохи заповнити порожнечу втраченого, не чувши її голосу ніколи в «живій» опері.

Перший виступ співачки у Північній Америці відбувся 4 лютого 1928 року в концертному залі Мекка-гол у Нью-Йорку, де вона дала сольний концерт під назвою «Пісні всіх народів». Програма складалася з творів Монтеверді, Респічі, Падеревського, Рахманінова, Мусоргського. Співала Крушельницька вісьмома мовами: італійською, іспанською, французькою, німецькою, польською, українською, російською та анґлійською. Газета «Америка» писала в ті дні: «У суботу ввечері відбувся перший в Злучених Штатах концерт най-

ВОНА МЕНІ ЯК ХРАМ...

СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Соломія Крушельницька народилася 23 вересня 1872 року в селі Білявинці, нині Бучацького району Тернопільської області, в родині священика. Основи музичної підготовки отримала в Тернопільській гімназії. У 1891 році вступила до Львівської консерваторії Галицького музичного товариства, після закінчення якої в 1893-му продовжила навчання в Італії. У другій половині 1890-х років почалися її тріумфальні виступи на сценах театрів світу: Італії, Іспанії, Франції, Португалії, Росії, Польщі, Австрії, Єгипту, Аргентини, Чилі... С. Крушельницька співала арії в операх «Аїда», «Трубадур» Д. Верді, «Фауст» Ш. Гуно, «Страшний двір» С. Монюшка, «Африканка» Д. Мейєрбера, «Манон Леско» і «Чіо-Чіо-Сан» Д. Пуччіні, «Кармен» Ж. Бізе, «Електра» Р. Штрауса, «Євгеній Онеґін» і «Пікова дама» П. Чайковського та інших.

Протягом 1894-1923 років майже щороку виступала з концертами у Львові, Тернополі, Стрию, Бережанах, Збаражі, Чернівцях та інших містах Західної України.

У 1910 році виїхала заміж за відомого італійського адвоката, мера міста В'яреджо Чезаре Річчоні й оселилася в Італії.

Ще за життя була визнана найвидатнішою оперною співачкою світу. Померла 16 листопада 1952 року, похована на Личаківському цвинтарі у Львові, поруч з могилою Івана Франка.

славнішої української оперової співачки Сальомеї Крушельницької в Мекка-Одиторіум при 55-й улиці... Пані Крушельницька відспівала десять українських пісень, три італійські, дві німецькі, а інших лиш по одній. Публіка була незвичайно одушевлена, бо ще такого концерту української пісні у нас не було...

Анґлійською С. Крушельницька виконала тоді пісню Кадмана «Блакитна, як небо, вода», в якій проявила «значно глибшу емоційну експресію, ніж більшість американських артистів... Голос Крушельницької відзначався силою і гнучкістю впродовж усієї програми», – напише наступного дня, 5 лютого 1928 року, «Нью-Йорк Таймс».

Її камерні концерти захоплювали не менше, ніж оперний спів. Будучи великою прихильницею вокальних творів знаменитих майстрів, Крушельницька з великим натхненням виконувала твори італійських композиторів, а також Мусоргського, Равеля,

Франка, Брамса, Шуберта, Шумана, Падеревського, Лисенка, які у її інтерпретації справляли глибоке й незабутнє враження.

Характерною рисою всіх концертів Крушельницької було те, що до програми співачка завжди включала українські народні пісні, які вона виконувала перед закінченням концерту. Навіть, виступаючи якось при дворі російського царя, заспівала кілька українських пісень, знаючи, що в Російській імперії до української мови ставилися вкрай вороже. Крушельницька ж пишалася, що український народ має таке багатство, як його мова й пісня. «Вона мені, як храм. Я чую в ній орган», – любила повторювати вона про українську пісню.

«Італійські пісні летіли, мов із-під блакитного неба», – відзначали критики після її виступів у США та Канаді, – іспанські – із соняшникового поля, анґлійські – холодні, але в них відчувалося прозоре повітря Середземного моря з відгомонами нащадків

маврів. Зате українські несли енергію танцю, що вихором злітав у простір».

Великий резонанс у середовищі української громади мали виступи Соломії Крушельницької на Шевченківських концертах. У Нью-Йорку, Ньюарку, Пітсбурзі, Йонкерсі, Клівленді, Детройті вона співала разом з українськими хорами й, як повідомляла місцева преса тієї пори, частину доходу з усіх тих концертів віддавала на створення пам'ятника Кобзареві та встановлення його в Центральному парку Нью-Йорка.

Знайомлячись із Нью-Йорком, Соломія не оминула увагою української книгарні «Сурма», де розмовляла з її власником Мироном Сурмачем, який згадає про це у спогадах «Історія моєї «Сурми»: «Мав я до діла зі славною співачкою Саломеєю Крушельницькою, яка в 1928 році гостювала в Америці й приходила до «Сурми». Я запитав: чи має вона якісь свої платівки?

Але вона нічого не мала. Усе десь там, в Італії, то я зв'язався з компанією «Кола́мбія», щоби випустити кілька платівок цієї славної співачки...»

Вписавши золоту сторінку в історію світового оперного мистецтва, Крушельницька залишила після себе й багату фонографічну спадщину. Але доводиться лише пошкодувати, що співачка була надто вимогливою до грамзаписів. Вони не задовольняли її через неточне відтворення тембральних якостей голосу, відсутності низьких і високих частот і тому вона не записала багатьох творів із свого величезного репертуару, навіть таких уславлених арій з опер «Соломея» та «Електра» Р. Штрауса, «Федра» І. Піццетті та багато інших.

Перебуваючи в Італії в 1906-1910 роках, Соломія Крушельницька зробила 22 записи на базі найкращого і найвідомішого на той час підприємства фонозаписів класичної та оперної музики – товариства «Фонотопія» в Мілані. Серед міланських фонозаписів є 10 творів у супроводі симфонічного оркестру.

І лише через сімнадцять років, будучи на гастрольях у Північній Америці, Соломія Крушельницька ще раз зробить фонографічні записи. Йдеться про чотири українські народні пісні: «Вівці мої, вівці», «Через сад-виноград», «Ой, де ти їдеш», «Ой, летіли білі гуси», які вона записала в супроводі невеликого оркестру на фірмі «Кола́мбія» в Чикаґо. Там же, в Чикаґо, на прощання української жінки подарували видатній співачці пам'ятну «Золоту чашу любові».

У чужому світі Соломія Крушельницька прожила загалом сорок років, але ніколи не забувала про рідну землю, про свій народ і завжди з радістю приїжджала до Галичини. У 1939 році С. Крушельницька повертається до Львова. Тут вона ще давніше придбала будинок і хотіла ще пожити серед численних друзів та родини. Але перелом стегна надовго прикував її до ліжка. Та коли у 1944 році Львівська консерваторія ім. М. Лисенка відновила свою роботу, їй дозволили вести клас сольного співу.

Наприкінці сорокових років (1949 р.) Крушельницька на восьмому десятиріччю свого життя вирішила дати сольний концерт. Але переповнений концертний зал (багато людей не могли потрапити на концерт) не заважували сивину співачки, бо на сцені була та сама велична, гордої постави Соломія Крушельницька, яка своїм виконанням і в такому віці змусила слухача перейнятися найглибшими почуттями від почутого.

«Родимий краю, село родиме, Вас я витаю місця любимі», – співала велика співачка, акомпонує собі. Співала на завершенні концерту. Співала рідну пісню на завершення всього свого славного життя.

Василь Гречинський, мистецький керівник і диригент хору «Думка» Нью-Йорк

Дзеркало

ПРОЩАННЯ

Відпахла липа, білим цвітом злита,
І з літа покотилася гроза.
Ти виглядаєш іншого вже літа,
Тобі ж цього я ще не доказав...
Ще пахне хвиля яблуком і тілом,
І сушить голову за цвітом своїм мак...
Ще нам не все з тобою дохотіло.
Прощатися нам ніяк і ніяк-
Ще сміх наш вогкий, сльози не солоні,
Роки ще нас у спину не женуть,
Нам ще не чуть зимових наших дзвонів,
Хоча й весняних дзвонів вже не чуть...
Відпахла липа, білим цвітом злита,
І покотилася гроза аж до плачу,
Ти виглядаєш іншого вже літа,
А я, печальний, в цьому ще мовчу...

Микола Вінграновський

ДОВКОЛА СВІТУ

Уперше ми заскочили до Відня в буквальному розумінні «на каву» – на коротко, але цілеспрямовано й потім, принагідно, поверталися в це дивовижне місто знову й знову.

Отож, про каву. Годилося б написати – про віденську каву з віденським штрудлем. Але наша перша каву по-віденськи була насправді з віденською ожиною. Ми поверталися з Риму, тієї самої першої поїздки, спонсорованої греко-католицькою церквою напередодні перевезення праху Йосифа Сліпого до Львова. Дорогою додому наш шлях проліг через Відень й ми мали якихось півдня на знайомство з цим унікальним аристократичним містом. Блукаючи, забрели у парк, вздовж і впоперек обсаджений ожиною, яка саме достигла. З того часу вся ожина планети для нас ділиться на віденську й усю іншу.

Кавою ми також посмакували. Але не «в Кульчицького». Просто тоді про нього ми ще зовсім нічого не знали.

У центрі Відня на розі вулиць Kolschitzkygasse і Favoritenstrasse 46 на фасаді будинку вже понад сто років стоїть бронзовий пам'ятник почесному громадянину Відня Юрію Францу Кульчицькому, що походить із Кульчиць Шляхетських Самбірського повіту на Львівщині. Літописи розповідають, що в липні 1683 року Відень з шеститисячним населенням і гарнізоном із шістнадцяти тисяч воїнів оточило 200-тисячне турецьке військо на чолі з великим візирем Кара Мустафою. Із союзниками – польськими жовнірами короля Яна III Собеського – зв'язку не було. Вони стояли на лівому березі Дунаю. Зв'язкові, які проривались крізь турецьке військо, що несли інформацію союзникам, були перехоплені й страчені. І ось до коменданта міста, графа Ернста Рідгера Штаргемберга, прийшов купець Юрій Кульчицький, який у той час жив у Відні й провадив власну торгівлю східними товарами, й зголосився пробратися крізь турецьку облогу та доставити листа командуванню союзних військ. Досконале знання турецької мови та звичаїв допомогли, бо в молодості Юрій бував у турецькому полоні як учасник козацьких походів. Разом з іншим українцем, колишнім дипломатом австрійського посольства в Туреччині Юрієм Михайловичем, переодяглися в турецьких купців, пройшли через турецькі

кордони й 15 серпня доставили листа князю Лотарингському. Турецьку армію розбили. Так було визволено Відень, столицю Австро-Угорщини. А в нагороду Кульчицькому подарували кам'яний будинок, і на його честь було вибито срібну медаль. Із турецьких же трофеїв Кульчицький попросив 300 мішків зеленуватих кавових зерен, які йому легко віддали, бо австрійці були впевнені, що це корм для коней. Спочатку Кульчицький розносив каву вулицями міста в горнятках на таті, а згодом відкрив у подарованому йому будинку кав'ярню «Під блакитною пляшкою», де продавав порцію кави по крейцеру за філіжанку. А до кави по-турецьки, що не смакувала віденцям, додав мед і

Красень Відень виглядає розкішно в будь-яку пору року

ВІДЕНСЬКА КАВА З ОЖИНОЮ

Наша довідка: Відень – столиця і найбільше місто Австрії, важливий культурний центр Європи, одна з 9 земель Австрії. Розташована в північно-східній частині країни біля підніжжя Альп. За формою нагадує коло, перетнуте хордою Дунаю й оточене звідусіль Віденським лісом. Загальна площа – 415 кв. кілометрів. Населення – 1,7 млн. осіб, разом з передмістями – близько 2,5 млн.

Третє після Нью-Йорка й Женеви місто-резиденція ООН: у Міжнародному Віденському центрі (UNO-City) містяться штаб-квартири МАГАТЕ, УНЗ ООН, ЮНІДО, а також таких міжнародних організацій як ОПЕК, ОБСЄ, Міжнародний інститут преси та ін.

Історичний центр (Старе місто) входить до переліку Всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО.

Відень – музична столиця Європи, пов'язана з такими іменами, як Моцарт, Бетховен, Шуберт, Штраус. Світове визнання мають Віденський філармонічний оркестр, Віденський хор хлопчиків, Віденська опера, де відбуваються не лише вистави, а й найвизначніші бали – Опернбаль.

У Відні встановлено пам'ятники видатним людям України – І.Франку, І.Мазепі, Лесі Українці, Л.Курбасу, М.Грушевському, І.Пулюю, П.Кулішу, а також українським козакам – учасникам «Віденської відсічі».

Знаменитий Віденський бал

вершків, а згодом ще й рогаки у формі мусульманського півмісяця – творіння знаменитого віденського кондитера Крапфи. Невдовзі смачний напій набув великої популярності серед віденців, а на спеціальному штандарті віденських кав'ярів увічнили сцену надання цісарем Леопольдом I організаторові «кав'ярського руху» привілею – ліцензії на відкриття першої кав'ярні.

У Відні, де за століття точилося чимало баталій, переможці увічнювали свої перемоги по-різному: Юрій Кульчицький – кав'ярню, Євген Савойський – Бельведером. Відвідини цієї

літньої резиденції принца й знаменитого полководця, який переміг турків у 1683 році, відразу ж переносять у іншу реальність. Бо віденський Бельведер – це суцільна алегорія: внизу володіння чотирьох стихій, у центрі Парнас, вгорі – Олімп. Статуї сфінксів та херувимів, альпійські сади й унікальне зібрання картин Густава Клімта.

Заінтриговані римськими оповідями й враженнями від української церкви Святої Софії «у вічному місті», зокрема, мозаїками Святослава Гординського, взяли шукати собор Святої Варвари, який цей художник оновлював також.

Церква ця затиснена чи, точніше, «врізана» в історичну будівлю першої віденської пошти, відомої як будівля Пауля Шпренгера, якого вважають видатним архітектором цісарського містобудування. На меморіальній дошці біля входу – напис грецькою та церковно-слов'янською мовами: «Йосиф II та Марія-Терезія, самодержці Австрії, 1775 року великодушно передали церкву Св. Варвари у власність конвікту з метою підготовки молодих духівників візантійського обряду». Якщо дивитись на хори всередині церкви, то можна побачити портрети Марії-Терезії та Йосифа II, встановлені на знак пошани до їхньої прихильності.

Річ у тім, що австрійська імператриця Марія-Терезія в день святої Терези, 15 жовтня 1775 року, як знак своєї прихильності до греко-католиків, видала указ, зрівнявши в правах католицький і слов'яно-візантійський обряди, римо-католицьку й греко-католицьку церкви. Ця дата й вважається днем народження української греко-католицької церкви (до того з XVI століття тут існував єзуїтський конвікт). При храмі Святої Варвари тоді ж було відкрито духовну семінарію, де навчалися за рахунок держави. Марія-Терезія виділила кошти на будівництво й оздоблення церкви й обдарувала її цінним Євангелієм зі своєю монограмою.

Храм Святої Великомучениці Варвари – це ще й літопис українського життя на австрійських землях. Бо український Відень кінця XIX-початку XX століть – це більше десятка українських газет, більше десятка українських видавництв, дві українські книгарні, українська школа, Український Вільний університет... Український же Відень 2013-го – це гастарбайтери й олігархи...

Розглядаємо меморіальні таблиці: на честь 50-ліття заснування у Відні в 1921 році Українського Вільного університету, пам'яті жертв визвольних змагань за волю України в 1918-1928 роках: «Борцям, мученикам і скитальцям – від української громади Відня», до 100-літнього ювілею українського академічного товариства «Січ», на честь українських (русинських) піхотних полків...

Поруч із входом до церкви – погруддя Іванові Франкові. У жовтні 1892 року 33-річний Франко вступив на навчання до Віденського університету і в липні 1893 року захистив докторську дисертацію на тему: «Варлаам і Йоасаф. Старослов'янський духовний роман». Коли ж Івана Франка не стало, про це повідомили всі найбільші австрійські газети.

Гофбург, який більше шести століть служив центром влади династії Габсбургів

Собор Святого Стефана

Австрійський Бельведер

Пам'ятник Юрію Кульчицькому – «винахідникові» віденської кави

На фасаді будинку, де він мешкав, в Інституті германіки Віденського університету також встановлено меморіальні дошки.

У Відні, колишній столиці Австро-Угорської імперії, у XIX столітті навчалися, працювали, шукали прихистку чимало українців. Саме у Відні письменник Пантелеймон Куліш познайомився з ученим, винахідником рентгеновських променів, які безсоромно вкрав у нього німець Рентген, Іваном Пулюєм – вони разом перекладали Біблію українською мовою, перше повне видання якої побачило тут світ у 1903 році.

Українські таємниці зберігає й найвеличніший храм Австрії – катедральний собор Святого Стефана з дивовижною готичною 137-метровою вежею, що стала символом Відня. Праворуч, відразу при вході до собору, привертає увагу каплиця, де в багатому обрамленні встановлено чудотворну ікону Матері Божої з прикарпатського села Повч. Історія цього образу така ж загадкова, як і ім'я її автора.

Переповідають, що 1696 року до австрійського володаря Леопольда I дійшла вістка, що в карпатській церкві з'явилася ікона, яка цілий місяць мироточить, «плаче». Дослідивши правдивість такого факту, імператор розпорядився перенести її у Відень, до собору Святого Стефана, де вона висіла в головному нефі храму до 1945 року. З ікони зробили дві копії, одну з них встановили в селі Повч. І знову сталося диво – копія також «заплакала»: очевидці переповідають, як «рясні сльози спливали по обличчю Богородиці, стікали у підставлені тарілки». І так тривало три дні. На поклоніння до ікони Божої Матері з'їжджалися паломники з усієї Європи, зцілювалися немінні та недужі. Повчське диво повторилося ще двічі – в 1905-му, і в 1917-му роках.

Неподалік храму Святого Стефана височіє Гофбург, який більше шести століть служив центром влади династії Габсбургів. Тут колишні імператорські апартаменти, зимова школа верхової їзди, національна бібліотека, музеї, резиденція чинного президента країни й віковична історія.

До імператорських покоїв і скарбниці ще при вході в «туристичний комплекс» запрошує портрет імператриці Єлизавети – красуні Сісі. Розрекламований світлий образ Сісі в її музеї розмістили в затемненій залі. Як і в житті, ані розкішне вбрання, ані дорожочні прикраси не змогли зробити її життя радісним і безхмарним. Не Сісі, донька баварського герцога, а її старша сестра повинна була стати майбутньою імператрицею Австрії. Та коли дві сім'ї (матері юних герцогинь та 23-річного імператора – рідні сестри) з'їхалися, щоб вирішити формальності, Франц Йосиф побачив красуню Єлизавету, закохався і згодом домігся шлюбу саме з нею, незважаючи на те, що вони були кузинами. Свекруха, «єдиний чоловік в імператорській родині», ніколи не пробачила цього «сва-

вілля», але не синові, а невістці. Вона втручалася в усі сфери її життя: спальню, гардероб, розпорядок дня. Навіть з дітьми Сісі могла зустрічатися тільки в призначені свекрухою години. Після шести років такої муки молода імператриця запротестувала й вирвалася на волю – вирушила у світ, зупиняючись у готелях під вигаданими іменами й намагаючись щоразу відірватися від надокучливої охорони. Вона займається доброчинністю, покровительствує мистецтву, пише вірші й картини, вивчає мови. Тим часом помирає донька, а за нею й син. Для матері життя втрачає сенс і також обривається на березі Женевського озера від удару... терпугом, який тримав у руці вбивця-анархіст, ненависник австрійських імператорів. Через смерть дружини Єлизавети імператор Франц-Йосиф скасував проведення придворного балу, що стало для австрійського вищого світу більшою трагедією, ніж смерть імператриці.

Про Відень бальний чи, точніше, музичний якимось мали нагоду поговорити з Вікторією Лук'янець під час її недавніх гастролей Америкю. Колишня киянка, високо оцінена самим Лучіано Паваротті, вже 20 років є солісткою у славленої Віденської опери.

Віденський державний оперний театр «Штаатс опер» (Wiener Staatsoper) – музична Мекка не тільки Європи, а й усього світу. Там завжди аншлаги. Крім того, раз на рік він перетворюється на величезну танцювальну залу, в якій проводиться найзнаменитіший бал Австрії – Опернбал.

Корені віденських балів слід шукати ще в часи Віденського конгресу. У першій половині XIX століття в карнавальний сезон у Відні влаштувалося до 250 балів. У танцях брали участь практично всі: від аристократів до простолудинів. Наприкінці століття однією з головних подій в імперії став Придворний бал, інтриги якого потім довго обсмуктувалися мешканцями всієї Австро-Угорської імперії. В 1921 році на зміну йому прийшов Опернбал (Оперний бал) у новому оперному театрі, побудованому за наказом того ж Франца-Йосифа. Саме там 11 грудня 1877 року відбувся перший великий Опернбал, під час якого Едуард Штраус, молодший брат відомого маестро, керував оркестром. Його особливістю стало те, що пані й панянки обов'язково мали бути прикриті масками й саме вони мали право вибирати собі пару. Така «таємнича гра» не дуже сподобалася консерваторам, але принесла величезну популярність відновленому дійству.

Класичний бальний сезон у Відні розпочинається 11 листопада, однак найрозкішніший, найграндіозніший бал традиційно відбувається в новорічну ніч в Гофбурзі й називається Імператорським. У наші дні на ньому так само традиційно лунають вальси Штрауса й Франца, музика класиків – Моцарта, Бетговена, Гайдна.

Сьогодні протягом «бального сезону» у Відні проводиться більше 300 балів – від Балу мисливців до Опернбалу, який зазвичай відбувається в середині лютого й збігається з «фашінгами» – веселими австрійськими народними карнавалами та маскарадами. Він прирівнюється до державного прийому, тому зазвичай на ньому присутній президент Австрії. Розпочинається супербал з традиційного полонезу, в якому беруть участь дебютанти. Але всі чекають найголовнішого танцю – Віденського вальсу, музику до якого писали такі відомі композитори, як Штрауси (батько й син), Легар, Шуберт, Шопен, Берліоз, Вебер... То ж не дивно, що Віденські бали занесено ЮНЕСКО до списку нематеріальної культурної спадщини Австрії.

Правда, нам так і не вдалося з'ясувати, чи подають на віденських балах віденську каву (очевидно, треба буде колись перевірити це на власні очі). Зате ми «дістали» рецепт її приготування. Де? У колишній Австро-Угорщині, у Львові, в кав'ярні Кульчицького «Під блакитною пляшкою». На 100 грамів води йде 40 грамів кавових зерен, трохи шоколаду й вершків, жовток одного яйця, ванілін, кориця, цукор і запашний перець (на кінчику ножа). Оце і є знаменита віденська кáva. Смакує? Тільки одна деталь: справжня віденська кáva буває лише у Відні...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Київ – Рим – Відень – Київ**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона полагоди́ть всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701

Телефони:

**(914) 969-4200
(800) 550-4334**

E-mail:

alesia@dunwoodietravel.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Станьте домовласником – з допомогою “Самопоміч”

**Позички
на хати
від
*3.75%**

Самопоміч

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

Selfreliance

Where Your Money Works for You!

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується одноквартирних будинків і помешканевих будинків не більше 4-ох квартир, в одному з котрих живе власник. *На день 8/3/2013: ставка на 5-тирічна балун позику з 30-річною амортизацією і 20% передплатою є 3.75%; річна процентна ставка (APR) є 3.822%. Місячні оплати на позичену суму \$100,000 мортгеджу виносять \$463.12 із кінцевою оплатою “балун” в сумі \$90,540.12 після 5-ти років. Місячна оплата не включає зобов'язуючу оплату за податки (property taxes) і страхування; дійсна сума оплати буде вища, якщо взяти під увагу податок і страхування. Для дійсних та нових членів у визначених місцевостях. Термін пропозиції обмежений. Вимагається оцінка фінансової спроможності. Умови можуть змінюватися без попередження. За найновішою інформацією – телефонуйте до нас на безкоштовному № 1.888.222.8571.

Full Financial Services

Запрошуємо

Владика Борис А. Гудзяк
Єпарх Паризької єпархії Св.Володимира Великого
УГКЦ у Франції, Швейцарії та країнах Бенелюксу

ПАТРІАРХАТ, ЦЕРКОВНА ЗРІЛІСТЬ І МІСІЯ у контексті глобалізації, секуляризації та традиційних і нових загроз

субота, 5 жовтня 2013 • година 13
Приміщення Українського Музею в Нью Йорку
222 East 6th Street • New York

Нове видання Патріархального Товариства та редакції часопису «Патріархат»: «Підручний глосарій церковної термінології» можна буде придбати під час зустрічі. Видання має кишеньковий формат та є двомовним: українсько-англійським. Глосарій подає тлумачення основних церковних термінів з особливою увагою до східної традиції.

Українське Патріархальне Товариство в С.Ш.А. // Ukrainian Patriarchal Society in the U.S.A.

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

ПОТРІБНА НЯНЯ
Пошукуємо україномовну жінку
для опіки 15-місячної дитини
в околиці Шарраqua, NY.
Праця від понеділка
до п'ятниці без проживання.
Тел. (646)-734-1244-Галина.

**АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ**

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

**УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA** Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжіть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Інтернет сторінка: **WWW.NOVAGAZETA.INFO**

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Website: **WWW.NOVAGAZETA.INFO**
Ціна договірна

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.